د خاموشۍ لـه شـوره ډېـرو سـر تنـدې اونيـوۀ
د بـې وسـۍ لـۀ زوره ډېـر پـه زنګانـۀ پرېواتـۀ

شور شور خاموشي

اعجاز خټك

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعیب سنز پبلشرز اینډ بکسیلرز

جي ټي روډ منګوره، سوات

ټول حقوق د اماراتو پښتو ادبي ټولنه مرکزدبۍ په نوم خوندي دي

د کتاب نوم .... شور شور خاموشی
لیکونکے .... اعجاز خټك
ناشر .... فضل ربی راهی
پروف ریډنګ .... حنیف قیس
ډیزائننګ .... لقمان حکیم
سرپاڼه .... سرتاج استاد او ظفرعلی ظفر
دچاپ کال ستمبر۲۰۱۲ء
پریس .... حاجي حنیف اینډ سنز پرنټرز لاهور
بیه .... -/۲۰۰ روپۍ
د رابطي لپاره ....

د موندلو درکونه :

- داماراتوپښتوادبي ټولنه مرکز دبۍ
- یونیورسټی بك ایجنسی پېښور
- شعیب سنز مینګوره ، سوات
- مکتبه اشرفیه، مېن بازار لاچۍ (کوهاټ)
- پشتواکېډیمي کتاب پلورنځے پېښور یونیورسټي پېښور
- پښتو ادبی ټولنه لاچۍ – کوهاټ خیبر پښتتونخواه

شعیب سنز پبلشرزجي ټي روډ منګوره، سوات

Website: www.shoaibsons.ipfox.com
Email: shoaibsons@yahoo.com
Ph: 0946-729448, 722517

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټرون

د خپل ګران و محترم استاد
سعد الله خان حېران په نوم
چې زۀ يې د شعرو ادب په الف ،ب باندې پوهه کړم

خاورې اعجازخټك

(c) ketabton.com: The Digital Library

سريزه

ښاغلے تاج انور د لاچۍ کواټ ، ادبی مجلسونو کښې داعجاز خټک په نوم پيژندلے شی، پلار نوم يې صوبيدار ګُندل خان (مرحوم) دے، دپيدايښت نېټه يې يولسم دسمبر نولس سوه دوه پنځوسم (**۱۱ دسمبر ۱۹۵۲**) او دسکول په کاغذونو کښې د مئ شپږمه نېټه کال نولس سوه څلور پنځوسم **(۶ مئ ۱۹۵۴)** ليکلې شوې ده. يعنې دا زمان د "سرېتوب عمر ته رسېدلے دے نو ځکه د"ښۀ سرېتوب " څرګندونه کوی او دا دے خپله ړومبی شعری مجموعه په اولس پيرزوکوی

زمـــا شـــاعري ده داولـــس دســـوکالۍ لـــۀ پـــاره
زۀ خـــو ليکـــل کـــوم دژونـــد دخوشـــحالۍ لـــۀ پـــاره
زۀ خپـــل غـــزل تـــه چرتـــه ډمـــه ګـــډولے نـــۀ شـــم
نـــۀ شـــم کـــولائې شـــاعری دخرمســـتۍ لـــۀ پـــاره

دا شعرونه داعجاز خټک د"احساس " نومې نظم آخری کړۍ ده کوم چې ما په اول ځل په خپل کلی طورو کې آورېدلی وو. په کال ۱۹۷۸ .ء کښې.دپياوړی مورخ او شاعر تاج ملوک خان دلسوز (مرحوم) په ياد کښې ادبی دستوره وه . د لاچۍ نه دوه ځلمی شاعران سعادت سحر او اعجاز خټک هم د اولسی ادبی ټولنې مردان په بلنه راغلی وو په دې موقع ددې دواړو ښاغليو د کلام تود هر کلے شوے وۀ دغه کۀ هر څو د ښاغلی اعجاز خټک د شاعرۍ ابتدائي دور وۀ خو د دۀ "احساس " د پښتو مينئنو لـه دا احساس ضرور ورکړو چې کـه د ملی ژوند د بيدارۍ شاعر اجمل خټک هر څو که د وختونو دسياست سيلۍ په مخه کړی دی او ګاونډی هيواد کښې ئې دجلاوطنۍ په ګاللو مجبور کړے دے ولې دهغۀ د احساس بڅرو "رشه" سالمه ده " دغيرت چغه" اوس هم پورتـه کيدائې اؤ آورېدلے شی ځکه چې د احساس غوږونه کاڼۀ نۀ دی او چې د ملت زلمـی ويښ او بيدار وی نو دژوند په کالۀ کښې به دجمال او جلال رنګونه مدام خوارۀ وی او دقام ځلمې شاعران د خپل کلام په وسيله د بيدارۍ جرسونه دېمار غږوی.

دنـــــړۍ لـــــه واقعـــــاتو ســـــبق واخلـــــۍ
دا تـــر څـــو بـــه تاســـو خپلـــو کښـــې جنګېـــږۍ
"باچاخـــــان" درتـــــه وئيلـــــی داصـــــفادي
کـــۀ ويښ نـــۀ شـــوۍ پښـــتنو! ګـــوره ورکېـــږۍ

زما په نيزد چې د لاچۍ اوسېدونکی زلمی وی، لوستې وی او په

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعرو ادب میئن وی نو هغه به آرومرٌو د محترم سعدالله خان حېران دفکر ونظر په پلوشو روښانه وی او دهغهٔ د " ګلستان " ګل یا وړمه به وی ، دغلته ښاغلي عمل خان سیاح، اکمل اسد آبادی او شاه ولی خان غوندې ننګیالو هم خپلې وینې او جذبې کړلې دي او دملی فکر ځېلی یې خورې کړې دي او د پښتونخواه په اولسی او ادبی ډګرونو کښې یې " لاچی " لهٔ پخواه نه لاچی لونګ کړې ده.

پــــه دې خـــاوره زېږېـــدلی نومـــوړی عالمـــان دي
هـــم پیداپکښـــي بـــې شـــمیره شـــاعران دي
مدرســـه ده دعلمونـــو، دا زمـــونږ کلـــے لاچـــی ده

ښاغلی اعجاز خټک د دغه چاپېرچل او دغه سیال کلی "لاچئ " پیداوار دے هغه دلاچی ګلستان پښتو دسیوری لاندی دشعر او هنر سفرپه کال ۱۹۷۰ کښې شروع کړو. کال ۱۹۷۱ کښې چې سیاسی زول طوفان راپورته شو نو لکه دنورو ادبی جرګو د لاچی "ګلستان" هم اوځپلے شو. په کال ۱۹۷۲ .ء کښې دغلته یې" پښتو ادبی ټولنه لاچی " جوړه کړه . ښاغلے اعجاز خټک دجنرل سیکټر په حیث خپله سکنئ ځوانی ټولنې ته وراُوبخښله او نهٔ کاله یې په دغه چوکی د پښتو ژبې او دادب ناوي ته لوګے کړه . دې مهال کښې د روزګار غمونو دخپل هېواد نه متحده عرب امارات ته په مخه کړلو. د خپلې کورنئ دمعاشی مسلې هوارولو مبارزه یې شروع کړه د تن وینه ئې وسوزوله، خوله یې اُوبهیوله او پیسې ټکې ئي اوګټلې نو بیا هم دزړهٔ تاؤنو په آرام پرې نهٔ ښودلو او د پښتو دغم نه یې بې غمه نهٔ کړے شو. د یو څو ملګرو په ملا تړیې " داماراتو پښتو ادبي ټولنه- مرکز دوبئ " بنیاد کېښودو او د عربو رېګزارونو کښې یې د پښتو د بڼ وږمې خورې کړې او دغسې ئې د خپل ژوند غوښتنو سره سره د ادب عصري غوښتنې هم پوره کولې "د پښتو وږمې "- "خوشحال او رحمان"- "د سلیم خټک مرحوم کلام مړاوي ګلونه اؤ د سعدالله خان حېران " "پټې سلګئ" د ښاغلي اعجاز خټک د شعري او هنري سفر زړهٔ پورې مطبوعاتي سلسلې دي . د اماراتو پښتو ادبي ټولنې مرکز دبئ د سیوري لاندې چې وخت په وخت کومې لویې ادبي دستورې او مشاعرې شوېدي او ددې پــه اثــر چــې د پښــتو ژبــې او ادب تــه څــومره ښــېګړه رســېدلي ده او اماراتوکښې پښتنوشاه زلمو کښې ادبي ذوق او سماجي غزونې کړې دي نو د فخر او عزت پټکے هم که ښاغلي تاج انور اعجاز ته په سر کړے شي نو بې ځایه به نهٔ وي.

خوشـــــــالیږم چـــــــــې روګـــــــــورم
د ادب پـــــــــه ګلســـــــــتان کښـــــــــي
د عربـــــــــو رېګســـــــــتان کښـــــــــي
دا زمـــــــــــا د لاس کرلـــــــــــي
د پښـــــــــتو د بـــــــــاغ ګلونـــــــــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماځوکاله آګاهو د ښاغلي اعجازخټك په لاس ليکلي د کلام مسوده لوستي وه نو يو دوه کرښي تبصره مې پرې په خپله خوښه داسي ليك کړې وو چې د ښاغلي اعجاز خټک طبيعت کۀ غزل وئيلو ته پسخېږي نو مونږ دې ته يو فطري او غېرشعوري عمل وئيلے شو. دا غزلي د زلمي شاعر د هنري صلاحيتونو او د ځوانۍ د مستو مستو غزونې کوي ځکه نو اعجاز پکښې دومره نۀ شي ليدلے او منکر پرې اعتراض کولے شي . خو اوس چې د سپېڅکي (نوے نوم يې شورشورخاموشي ده)يو ه بې ترتيبه مسوده د لوستو دپاره زما په وړاندې پرته ده او په کرښه کرښه کښې لۀ خېره د کمپوزنګ بلها غلطۍ د لوستونکی نظر کيري بيرې کوي – بيا هم په دې د يو نظر تېرولو نه پس دا احساس رابخښي چې ښاغلے اعجاز خټك په ځائے ولاړ نۀ دے. پرله پسې پرمختګ کوي . دغزل په حقله يي رويه او نظريه کښې زړۀ پورې بدلون محسوسيږ ي .غزل څۀ ته وائي د اعجاز خټك يو نظم دے، ديکښې شاعر دعوۀ کړي ده چې غزل د چا ښکلا پورې محدود نۀ دے، دا دوخت تقاضو آئينه دار دے او دخوشحالۍ د سباؤن زېرے دے خو پرتۀ له دې دعوې د ښاغلي اعجازخټك دادبي پېژندګلو ، د دۀ په بيلو بيلو موضوعاتو وئيل شوي نظمونه په غوره ډول کولے شي ،دغو نظمونو د ښاغلي اعجاز خټك شاعري شته منه کړې ده –زما په خيال د نظم ښه کښې د شاعر تخليقي صلاحيتونه څرګند ليدلے شي او د شاعر انه تخيل رنګارنګي پکښې هم شته – هر نظم ئي د زړه د وارداتو ، داخلي کيفياتو او خارجي محرکاتو ترجماني کولے شي -.

د ښائيســـــت او د ښـــــکلا پـــــه کلـــــو ګـــــرځم
پکښـــــــې مينـــــــه، وفاګـــــــاني لټومـــــــه
رنګينــــــۍ چـــــې د نظـــــر کچکـــــول کښـــــې راوړم
تصـــــــويرونه تـــــــرې د ښـــــــکلي جوړومـــــــه

م ،ر، شفق
اسلام اباد
۳۱ جنورۍ ۲۰۱۲ء

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اعجاز اعزاز

هرکله چې خدائے بخښلي ایوب صابر په سرپرستۍ کښې د کوهاټ دښار نه پنځویشت کلومیټره لرې په فاصلې باندې د سهېل (سوبېل) آړخ په جرنیلي سړك باندې ښاد او آباد کلی لاچۍ کښې د ګلستان پښتوادب لاچۍ په نوم یو نوے ادبي تنظیم بنسټ کېښودو نو ډېر زر د دې ادبي ګلستان دشعروادب د ګلونوپه خوشبویانو ادبی فضاګانې معطرې شوې په خصوصې توګه د سعدالله خان نوم په ادبی دنیاکښې لکه د نمر اوځلېدۀ. د عیسوي کال نولس سوه شپېتم نه تراویایم پورې پوره لس کاله د دې تنظیم ډېر په اتفاق سره دپښتوژبې او ادب خدمت ډېر په ښۀ انداز کښې اوکړو.محترم سعدالله خان حېران نۀ صرف د دې انجمن د سیوري لاندې د نوي ګُول د شاعرانورلارښودنه کوله بلکه په ګورنمنټ هائی اسکول لاچۍ کښې د استاد په حیث خپله وظیفه یې هم په ښۀ توګه ترسره کوله. حېران صېب د لاچۍ او دتولي خټك نامې مشهورروحاني مشرمآذون صېب دویم دلاچۍ مولانا عبدالمنان عبېد مرحوم فرزند دے او د پښتو سره سره د اردو، فارسۍ او عربۍ درېوو ژبو عالم او ماهر دے نو د داسې نابغه استاد د سیوري لاندې د سبق زده کړه د الله تعالی د لوې فضل څرګند علامت دے . راقم الحروف سعادت سحر، تاج انور اعجاز، انور الفت، انور حسېن مسافر، میجرالطاف او سعیدرهبر او داسې نور لکه امجد ساقی جان د حېران صېب د مدرسې طالبعلمان دي او دا ټول نن هم په دې ویاړ کوي چې زمونږ سرپرستي حېران صېب کړې ده .

ښاغلي تاج انور اعجازسره زماپېژندګلي زما د عمر سره سمه ښکاري هغه په دې چې یو خود هغوي او زمونږ کور یو بل سره ډېر نزدې او بیا په یو اسکول کښې مونږ سبق وئیلي دے بس دومره به وه چې اعجاز صېب به مانه یو جماعت وروستو وۀ.

اعجازصېب دعیسوی کال نولس سوه څلورپنځوسم د مۍ د میاشتې په شپږمې نېټې زېږېدلے او دبابا جي نوم ئې صوبېدار کندل خان دے. د دوی باباجی دپیرطریقت نوم یو پیرتاج علی شاه مریدوۀ چې دکشمیر نه به ئې تشریف راوړلو. په کوموشپوورځوکښې چې اعجازصېب زېږېدلې وو نو په هغه دوران کښې د دوی د باباجی پیر صېب هم لاچۍ ته تشریف راوړے وۀ چې کله یې اعجازصېب ورته اُښودلو نو هغوی ورله نوم تاج انورخوښ کړو.

ماته هغه شپې ورځې هم نن یادېږي چې اعجازصېب به په تبلیغي جماعت کښې منډې ترړې وهلې ، دټول محلت ماشومان به ئې راجمع کړل او شبې جمعې ته به یې بوتل او بیا ماته هغه وخت هم یادېږي چې د هغه د

(c) ketabton.com: The Digital Library

وړوکوالي ملګری لیاقت علی راز چې زما هم جماعتي وۀ، په مرسته یوه ادبي ټولنه جوړه کړه چې نوم یې ورله پښتودرنه ادبي ټولنه لاچې کېښودۀ خو دا د دوی د وړکوالي ادبي هلې ځلې وې. بیا داسې وخت راغے چې لیاقت علی خان راز دپاکستان په نېوی کښې نوکر شو اؤ د ټرینګ نه پس یې بنګال ته اولیږلو چې هغه وخت د کال ۱۹۷۱ ـء جنګ ښۀ په درزسره شروع وۀ، بنګله دېش جوړ شو خولیاقت علي خان راز هلته شهید شو اؤ بیر ته رانغے. هم په دغوشپوورځوکښې ګلستان پښتوادب لاچې په سیاسي الغلاؤ تلغاؤ کښې داسې اونختو چې خپل ادبي سفر یې نیمه خوا پاتې شو. نو اعجازصېب د یونوي تنظیم جوړولو تابیا اوکړه چې دراقم الحروف سره سره سلیم خټك مرحوم، عزیـزالله عزیـز مرحـوم، انوراُلفـت، نثارګـل نثـار، غیورناشـاد، سـعیدرهبر، میجرالطـاف سـرفرازخټك (ریټـائرډ) ، اقبـال فنـا، انورحسـین مسـافر، بشـیر احمدبشیر، فیض الله جان فیض ، اقبال عارف ، اسلام بادشاه اسلام اؤ پروفیسر نعیم رضـوان خـانزاده پـه مرسته د سعدالله خـان حېـران پـه سرپرستۍ کښې پښـتوادبي ټولنـه لاچـې جـوړه کـړه چـې د اعجازصـېب د نـۀ سـتړی کېـدونکی هلوځلو اؤ د هغوی د ویال طبعیت په برکت دغه تنظیم ډېر زر د پښتونخواه د نورو ادبی تنظیمونوسره اوړه په اوړه یې اودرولو. د دې ټولنې دسیوري لاندې به نۀ صرف اُووۀ ورځنی تنقیدي غونډې کېدلې بلکې په علاقائي اؤ په ملکی کچ به یې مشاعرې کولې،د پښتوټپه ده.

ځـــــوك پـــــه رضـــــا لـــــۀ ملکـــــه نـــــۀ ځـــــي
یـــــا ډېرغریـــــب شـــــي یـــــا د یـــــار دلاســـــه ځینـــــه

نوبیا داسې ورځ هم راغله چې اعجازصېب د معاش په سلسلې کښې دوبۍ (متحده عرب امارات) تـه لاړو، هغـه ورځ زمونږ ټولنې ملګرو دپاره د یو لوې غم نه کمه نۀ وه خو اعجازصېب د یورونې مستقبل په تکل کښې ملګرو هغه په ډېرو دعاګانوسره رخصت کړوګنې اعجازصېب په پاکستان کښې هم بېروزګاره نۀ وۀ، دکوهاټ په اکاؤنټ آفس کښې د مرحوم رومان ساغر سره جوت پـه کرسـۍ بـه ناست وۀاؤ دواړوشعروشاعرۍ سره سره د ایم اے پښتو امتحان په پرائیویټ توګه پاس کړے وۀ.

دعیسوی کال نولس سوه یوکم آتیایم د جنورۍ میاشتې یولسمې نېټې پورې اعجازصېب د ټولنې عمومی سکتر وۀ. هلته چې متحده عرب اماراتو تـه لاړو نـو یوکـال پـس یعنـې کـال ۱۹۸۰ کښـې یـې داماراتوپښـتوادبي ټـولنې مرکزدبۍ په نوم یوه ټولنه سازه کړه چې د الیاس ټلوال ورسره پوره په پوره منډه اووهلـه. ترننـه پورې اعجازصـېب د دې ټولنې عمومې سیکتر دے. دوی دلته ډېرې درنې اؤ بین المللی مشاعرې کړې چې ادبی دنیا ئې نن هم یادوي . دوی د خپلوملګرو یو تعارفی کتـاب د وږمـې پـه نـوم اؤ بل یـې د خوشحال و رحمن بابا په نوم چاپ کړی.دغه کتاب دشپاړسم جماعت د پښتوطالب علمانو دپاره پښتواکیډیمی ډېره ګټور اؤغوره ګرزولے چې ډېرې علمی او ګټورې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مقالې پکښې شاملې دي کومې چې ددوی ملګرو په خپله لیکلی.

یو اهم ادبي ، علمي اؤ سماجي کار چې دوئ کړے هغه دا چې دپاکستان نه يې. قلندر مومند، پرېشان خټك،ایوب صابر،سعدالله خان حېران، پروېش شاهین، عبدالکریم بریالے، مطیع الله قریشی، مجبورسوراني، غازي سیال ، سلیم بنګش اؤ اسیرمنګل غوندې لوې لوې شاعران اؤ ادیبان رابللي .

کۀ دغومشاعرو ویډیو ریکارډنګ اوګورئ نو دآورېدونکو شمېره پکښې دحده نه زیاته ښکاري خو د اعجازصېب نظامت به دا مشاعرې نورې هم یو په دوه ښائسته کولې.

اعجاز صېب دپښتو ژبې اؤ ادب د پرمخ تګ لۀ پاره هر وخت اؤ هر ځائے کښې خپل صلاحیتونه پکار راوستلي اؤ پیسه یې شندلې خو قصه يې ګټلې .

- د هغوی د هلوځلو په برکت حسېن احمد صادق ، مهرونېش صدیقی، وزیر بادشاه جانان، امت بنګش اؤ بختیار شاکر غوندې ادبی ملګرو په دوحه قطرکښې پاك پښتوادبي ټولنه جوړه کړه.هم دې سره سره ئې دغه ملګري هم مشاعرو ته رابللي . دې نه علاوه ئې فیروزآفریدي هم په خصوصي توګه مشاعرو ته رابللې .
- په بحرین کښې یې هم د ټولنې جوړولو دپاره حامدقریشی سره آړیکې نیولې وې خودمقامي قوانینو له وجې هغوي ټولنه جوړه نۀ کړے شوه .
- په ویسه اټك کښې پښتوادبي جرګه دمشتاق احمدمشتاق په سرپرستی کښې اعجاز صېب جوړه کړې.
- ورسره ورسره په کراچی کښې د اتفاق پښتو ادبي ټولنه هم صابر احمدصابر استاد په مرسته اؤ دهغوی د نورو ملګرو په برکت جوړه شوې ده .

زما دمعلوماتو ترمخه کۀ ریډیو اؤ ټي وي دلاچی نه څوك بللي نو د سعدالله خان حېران اؤ زما دباباجی شاه ولی خان نه پس یې اعجازصېب بللے ځکه چې دا دومره مقبول شوے وۀ چې دوی به مشاعرو ته رابللو.

په متحده عرب امارات کښې د راس الخیمې ریډیو نه چې خپرونې پیل کېدې نو داعجازصېب پکښې پوره پوره لاس وۀاؤ هم هلته دوی دپښتو په اووه ورځنې خپرونوکښې یوکال پورې کار کړے دے اؤ دا خپرونې به ټول عربستان کښې اؤ په افغانستان اؤ کوئټه بلوچستان کښې آورېدے شوې اؤ پښتانوبه دومره خوښولې چې د جمعې په ورځ به سحریولس بجې اؤ دشپې یولس بجې به ټول پښتانۀ ورته غوږ عوږ ناست وو.

اعجازصېب یو ډېرخوږ انسان دے، هرچاسره ډېره په مینه ګړه بړه کوي. اؤ بیا د خپلوادبي ملګرو خو دومره قدر کوي چې کله سلیم خټك په حق اورسېدۀ نو دهغوي د کلام مجموعه د مړاوي ګلونه په نوم چاپ کړه اؤ بیا ئې د خپل استاد سعدالله خان حېران کلام پټې سلګی چاپ کړې اؤ دا دے نن دخپل کلام مجموعه چاپ کوي چې نوم یې ورله شورشور خاموشي غوره کړې ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اعجازصېب د کال نولس سوه يوکم آتيايم نه په عربستان کښې دژوند ورځې شپې صباکوي ، دزړهٔ اؤ دشوګر مريض هم دے، په داسې عمر دسړي زړهٔ غواړي چې آرام اوکړي خو هغه دچاخبره چې شوخ د خوارو زړونه دي چې چوي نه ، د اعجازصېب حوصله لا ځوانه ده ، د هغوي مزل لا روان دے اؤ داسې يو نابغه روزګار شخصيت دے چې داسې خلق ډېر کم پيدا کېږي . د داسې خلقو په باب له خادم بابا ډېر ښهٔ وئيلے.

چـــې ژونـــدے ووم ، تاســـو ويشـــتے ووم پـــه کـــاڼو
اوس مـــــې ځلـــــه ښـــــکلوئ د قبـــــر کـــــاڼی

نو بايد چې مونږ د داسې خلقو قدر په ژوند کښې اوکړوګنې دآسمان نمر په ګوته نهٔ پټېږی .

په دې موقع د اعجازصېب د شعر و شاعرئ په بشپړه توګه تبصره کول يقينا چې ګران کار دے خو زهٔ ډېر په لنډو ټکوکښې د هغوي د کلام ذکرخپل فرض ګنم . دوی غزل ، نظم اؤ هائيکوليکلي .

په کال نولس سوه يوکم اويايم (۱۹۶۹) د میئ د مياشتې په شلمې نېټې زمونږ د نيکهٔ ميرولي کاکا په سرائې کښې يو ه طرحي مشاعره کېدله چې صدارت ئې افضل رضا کولو. ما اؤ اعجاز خټك يکښې په وړمبي ځل ګډون کولو، د اعجازصېب کلام مطلع اؤ مقطع وړاندې کوم.

ســـتا د راتلـــو وعـــده وفـــا نـــهٔ شـــوله
پـــه مـــا دهجرشـــپه صـــبا نـــهٔ شـــوله
اعجـــازمجبور وهٔ چـــې پښتوکښـــې ګېـــر وهٔ
خـــو هغـــه پېغلـــه پښـــتانه نـــهٔ شـــوله

په يو بل شعرکښې د وروروليئ پېغام داسې آوروي.

دوروروليـــــئ مشـــــال پـــــه لاس ګرځـــــوم
دغـــه رڼـــا بـــه لـــر اؤ بـــر تـــه يوســـم

دغزل روح تغزل ته وئيلے کېږي، لږ يې دا انداز اوګورئ.

تـــا چـــې د ښـــو پـــه غشـــو اوويشـــتم
مـــړ وومـــه جانانـــه! راژونـــدے دې کـــړم

رقيبانو ته په ښکلي اندازکښې داسې پتون ټپوي ،

رقيبـــان دې اوس دســـر خېرونـــه غـــواړي
چـــې اعجـــاز ورتـــه وهلـــے نـــن پتـــون دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

زۀ دپښتو ژبې سترنقاد اؤ اديب م ، ر، شفق دې رايې سره اتفاق لرم چې د اعجاز نظم په غزل باندې دروند ښکاري لکه د احساس نومې نظم د هغوی د ژور احساس په ښه توګه ترجماني کوي اؤ داسې وائي چې.

ماته د وخت ختلي نمر ته ټيټېدل نۀ راځي
ماته د عشق اؤ د مستئ نه ډك غزل نۀ راځي
زۀ داولس په غم لړلي مرثيي ليکمه
دې نه سېوا راته په بل څۀ کښې ليکل نۀ راځي

دعشق عنوان لاندې نظم يې يو شاهکار نظم دے چې ډېر په ښکلي اندازکښې د عشق مفهوم داسې بيان کړے.

عشق د کلهم انسانيت د ورورولی فلسفه
عشق د انسان د محبت اؤ سوکالی فلسفه
عشق د زردار اؤ د نادار د يو ولی فلسفه
عشق د خوشحال د ننګ و پت پښتونولی فلسفه

عشق د خوشحال د توري شرنګ اؤ دغيرت قصه ده
نۀ د ليلا اؤ د مجنون د محبت قصه ده

د اعجاز صيب نور نظمونه لکه.پښتنه ميرمن، هغه څوك وه، ارمان، جنت، منزل، زما خوشحال اؤ شپونکي سندره.دلوستو جوګه دي چې دطوالت لۀ خاطره دا هر څۀ په لوستونکو پرېږدم . په آخرکښې به دومره اووايم ،

چې د اعجازغوندې لۀ سره تېر شي
هغه خبرې زړورې کوي

په درناوي
سعادت سحر
صدر پښتو ادبي ټولنه لاچی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پښتولیونے

هغه بله ورځ راته تاج انوراعجازخټك ټليفون اوکړو چې بشيرصيب زۀ خپل کتاب چاپ کووم ، ماورته وئيل ، مبارك شه، ډېر زيات خوشحاله شوم خو ډېرزيات حيران په دې خبره شوم چې وئيل ئي راته دکتاب مسوده درلیږم چې ليکل پرې اوکړې، داخبره زما دپاره دحېرانتيا او پرېشانۍ وجه ځکه وه چې زۀ په دې خبره لا خبر نۀ يم چې د چا په کتاب ليکل او خپل تآثرات ليکل دکله نه او څنګه شروع شوی دی خو په دې خبره ښۀ پوهه يم چې کله هم يو مصنف خپل کتاب چاشاعرله ليك دپاره ورکوی نوکوشش کوی چې لوئې نه لوئې شاعر، اديب ، ليکوال انتخاب اوکړی او کۀ لوې نۀ وی نو بيا خوچې کم نه کم دمصنف نه دشعروادب په ميدان کښې سينيئر وی ، پياوړے وی او پيژندونکے وی. او بله خبره دا د حېرانتياچې زۀ پرې لا پوهه نۀ يم چې ښاغلي ليکوال اعجازصيب خپل کتاب دپاره (شورشورخاموشی) ولې او په څه مقصدماته د ليك دپاره راکړوځکه زما او د اعجازصيب حيثيت د شعرو ادب په حواله داسې دی لکه داستاد او شاګرد، اعجازصيب په دې ميدان کښې زما د استاد حيثيت لري او ماته لا ځان د ادب په شاګردانوکښې هم نۀ ښکاري خو دا د اعجاز صيب د مينې او اخلاص او سړيتوب يوه لويه نمونه ده چې زما غوندې د ادب يې طالبعلم ته يې خپل کتاب د ليك دپاره راکړو او اوس زۀ دښاغلي ليکوال د حکم په تعميل کښې د دوی په کتاب باندې خپلې ماتې ګوډې خبرې اوليکم.شورشور خاموشی او بيا دا شعرونه.

ځنــــې ســــرونه مــــې ليـــدۀ پــــه نمرخاتــــۀ پرېواتــــۀ
ځنــــې ســــرونه آخرغــوځ شــو، ورتــــه نــــۀ پرېواتــــۀ
غــــوره تېـا چرتــــه پــــه لــــرې وطنونــــو اوشــــی
تنــــدرراتلو، زمــــونږ پــــه کــــور، پــــه هرکالــۀ پرېواتــــۀ

د دې شعرونو شاعرتاج انور اعجازخټك زۀ دتېرو ډېرشو کالو راسې پيژنم. دکوهاټ ضلعې لاچئ کلی يو ځوان زلمے چې نن هم لکه د تېر وخت په شان به په عمر ډېر خو په زړۀ زلمے دپښتوادب د ميدان هغه زيرك او سترګه ور شهسوار دے چې د۱۹۸۰ نـه واخلـه ترننـه يې دعربوپـه دې سره شـګلنه او سوراړه زمکه يې د يو ځوملګرو سره د اماراتوپښتوادبی تولنې شمع پـه خپلـو هلوځلـو او منډو تـرړو پـه هرحـال او هـر سـاعت داسـې روښـانه سـاتلې ده چـې ديوطوفـان او بادوبـاران تتېدو لـه نـۀ ده ورکـړی او نـن هم سـره د خپلـوملګرو لګيادے د پښتو ژبې او پښتو ادب سرڅنه کولوکښې بوخت دے او ولـې بـه يـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نهٔ کوی چې دې ښاغلی د میدان ګټلو هنردپښتو ادب د یولوئې پوهه اوزیرك استاد ښاغلي سعدالله خان حېران نه زده کړے دے ځکه خو چې اعجازصېب څهٔ هم لیکلی دی، زما په خیال یې په تول پوره او وزن پوره په پوره دي، کهٔ څهٔ کمے پکښې وی هم نوماته پکښې په نظرنهٔ دی راغلي.

اعجازصېب د ژوند په هر اړخ لیکل کړی دي او دا هرڅهٔ یې په غزل ، نظم او هائیکوکښې ځائے کړی دي او چې هرڅهٔ یې لیکلی دي نو ډېره یې خوږه او پسته ژبه کښې یې لیکلي دی چې یو عام لوستونکے یې په اسانه لوستلے هم شی او پرې پوهېدے هم شی.

اعجازصېب کهٔ یو خوا دځان او جانان خبره کوی نو دخپل کورکلی د کوڅو د فکر نه هم ناخبره نهٔ دے پاتې شوے او ددې سره یې د اولس غم هم په خپل زړهٔ کښې لکه د روح ځائے کړے دے. دخپل قام اولس او د وطن غم یې تل ترتله په خپل چاپېرچل دړدونه خوشحالئ هر څهٔ یې په خپل کلام کښې ځائے کړی دی خو سره د دې یې د نړئ د مظلومانو غم هم ژړلے دے، دا تول دیو ښهٔ او پوهه شاعرنخښې دی چې ټولې دښاغلی لیکوال په شاعرئ کښې موجودې دي. ښاغلے لیکوال چې کله خپل جانان ستائې نو وائي.

کـــهٔ زمـــا جانــــان دې اولیـــدو پـــه ســـترګو
درنــــه هیـــر بـــه دجنـــت حـــورې غلمـــان شـــی
خلـــق وائـــی چـــې یـــې زړهٔ راځنـــې یـــوړو
خوتـــازه پـــرې د اعجازختـــك ایمـــان شـــی

او بل ځائے وائی،

تـــاچې دبنـــو پـــه غشـــو اوویشـــم
مړوومـــه جانانـــه! راژونـــدے دې کـــړم
ســـتا اعجازختـــك بـــه ولـــې نـــهٔ ســـتائي
ســـتایو خـــوږ نظـــردے چـــې زلمـــے دې کـــړم

او کله کله د جام ، ساقی او میخانې نه هم خوند آخلی نو داسې وائی،

هغـه چـې جـام دپاسـه جـام سـره هـم خلـهٔ ورکـوی
داسـې سـاقی تـه بـه څـوك څرنګـې زړهٔ نـهٔ ورکـوی

او یا دا چې،

ســـــــــتا دمستوخماروســـــــــــترګوآثر دے
میخــــانې کښــــې د جامونوکړنګهــــار شــــو

او بل ځائے کښې وائی چې،

چـــې څښـــوی شـــراب د مینـــې پـــه نظـــر د مستوســـترګو
پـه دا خـوی مـې ځکـه خـوښ دے دا دلبـر د مسـتو سـترګو

او چې د خپل کلی د کوڅو خبره شي نو څهٔ داسې وائي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

خزانـــــه د تـــــاريخونو ،دا زمـــــونږ کلـــــے لاچـــــی ده
آيئنـــــه ده د وختونـــــو ، دا زمـــــونږ کلـــــے لاچـــــی ده

دڅان په حقله ښاغلے وائي،
ماتـــه د وخـــت ختلـــي نمـــر تـــه تيتېـــدل نـــۀ راځـــي
ماتـــه دعشـــق او د مســـتی نـــه ډك غـــزل نـــۀ راځـــي
زۀ د اولـــــس پـــــه غـــــم لړلـــــې مرثيـــــې ليکمـــــه
دې نـــه ســـېوا راتـــه پـــه بـــل څـــۀ کښـــې ليکـــل نـــه راځـــی

شاعر به څنګه بل څۀ اوليکی چې په کورکلی محلت کښې دبارودو ډېري پراتۀ وی، زلمی پېغلې ، ماشومان اؤ بوډاګان بې ګناه قتلېږی، بيا به شاعرنوره شاعری څۀ اوکړی، د شاعرخو به بيا هم داسې شاعري کوی لکه اعجازصيب چې وائي،
ملګـــرو! مانـــه دســـرور ډکـــې نغمـــې مـــۀ غـــواړئ
مانـــه د وخـــت د نمرودانـــو قصـــيدې مـــۀ غـــواړئ
زۀ د حــــــالاتو کـــــربلا بانـــــدې مـــــاتم کوومـــــه
مانـــه مـــاتم کښـــې د خنـــدا ډکـــې قصـــې مـــه غـــواړئ

د وطن په حقله شاعر خپل احساسات څۀ په دې ډول بيا نوی،
هغـــه آزادی چـــې مـــونږ پـــه ســـرو وينـــو ګټلـــي ده
دا دزنـــده بـــاد پـــه نعـــرو مـــونږ ه تـــل پـــاللې ده

هغـــه آزادی چـــې د شـــپونکی د خلـــې ســـندره وه
هغـــه دخيبرپـــه دنګـــو غروکښـــې غلـــي غلـــي ده

اؤ بل ځائے وائي،
چـــــــې پـــــــرون وۀ هغـــــــه نـــــــن دے
هغـــــــه ملـــــــك ، هغـــــــه وطـــــــن دے
د اســـــلام پـــــه نـــــوم جـــــوړ شـــــوے
پکښـــــــــــې زور دے د خـــــــــــدايانو
زماهېربرکـــــــت شـــــــاه شـــــــی
دا چـــــــې اُوخـــــــوړو پرګـــــــانو

د جانـان د صفت اؤ وفا سره سره ښاغلے ليکوال د دوران په غم کښې هم بوخت دے او څۀ په داسې ډول ګويا دے،
ملګـــــرو! زۀ پـــــه داســـــې ښارکښـــــې اوســـــم
لکـــــه د مصـــــر پـــــه بـــــازار کښـــــې اوســـــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغــــــــه د امــــــــن او انصـــــــــاف غوښـــــــتنه
لکــــــه دتېروخــــــت چرتــــــه غارکښــــــي اوســــــم

کله خپل داولس غم او کله د خپل مزدورغم دا ټول دشاعرد ژوند هلې ځلې دی،

يوخـــوا بربنـــدلغړبچي د خـــوار مـــزدور وينمـــه
بـل خـوا غټـان نشوکښـي مسـت مخمـور مخمـور وينمـه
خـدائيګوترې سـترګې زۀ پـه بـل خـوا اړولـے نـۀ شـم
چـې دوخـت ژرنـده کښـې دل شـوے خپـل جمهـور وينمـه

هوښـياران وائـي چـې شـاعران د قـام سـترګې وي خـو زۀ وايـم چـې شاعران د قام ژبه هم وي ځکه چې قام کومـه خبره پـه ژبـه کـول غواړي اؤ نـه ئې شي کولے، هغه خبره اکثرپه خپلو غزلونو، شعرونو اؤ نظمونوکښـې يا خوئې کړي وي اؤ يايې اوکړي، هغه که فرياد وي که د سوال منت خبره اؤ که د وخت د ظالمانواؤ د سماج رواج نه بغاوت وي، هره خبره شاعر پـه خپل کلام کښې په ډېره آسانه اؤ پسته ژبه کښې په آسانه کولے شي لکه د اعجازصيب د يو نظم (احساس) يوڅو شعرونه زۀ دلته په دې حواله را آخلم، هغه وائي،

وايـم چـې تندرشـوے، آسـمان نـه پـرې راپرېـوتلے
چـــاچې زمـــاداولس شـــونډو نـــه خنـــدا وړې ده
وايـم چـې اور شـوے ، ورتـه چغـه د غيـرت جوړه شوے
چـــاچې زمـــونږ خـــوارو جـــونګړو نـــه رڼـــا وړې ده

داولس د غم سره سره ښاغلے ليکوال دنړۍ د مظلومانو نـه هم ځان ناخبره نۀ دے ساتلے اؤ دنړۍ د هر مظلوم غم يې يو شان ژړلے دے.

د فلسطين اؤ دکشمير په زمکه
خپـــرې تـــورې کـــوي، زغـــرې کـــوي
چـــې داعجـــاز غونـــدې لـــۀ ســـره تېـــر شـــي
هغــــــــــه خبــــــــــرې زړورې کــــــــــوي

په دې حواله داعجازخټک صيب نظم (آخترډې مبارک شه) د باربار لوستلو جوګه نظم دے.
اعجازصيب غزل کم اؤ نظم زيات ليکلے دے خو غزل يې د نظم اؤ نظم يې د غزل نه ډېر تاثيرلري، ډېره ساده او سوچه پښتو يې استعمال کړې ده. دډېرو ګرانو لفظونو، کنايو اؤ استعارو نه هم ځان بچ ساتلے دے چې هر سړې پرې پوهېږي، په هره موضوع يې ليکل کړي دي. پاتې د هرليکوال په ليك کښې څۀ نه څۀ کمے وي ځکه ورتـه دانسان ليك وائـي. دغه شان بـه د ښاغلي اعجازصيب په شاعرۍ کښې هم څۀ نه څۀ فني اؤ فکري خامۍ وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوماته په نظر نۀ دي راغلي ځکه ما په دې خپلو خبرو کښې د تنقيدنه هيڅ کار نـــــۀ دے آخســــتے. بـــــاقی د اعجازصـــــــېب شــــعري مجموعـــــه (شورشورخاموشی)ستاسو په لاسوکښې ده بايد چې ورته د قدر پـه نظـر اوکتلے شـی اؤ خـدائے دې اوکـړي چـې د اعجازصـېب دا شورشورخاموشـی دپښـتون اولس دپوهې اؤ نېك مرغی سبب اُوګرځي(آمين ثم آمين)

په يوه پُښتنه ټپه دا خپلې خبرې راټولم اؤ ستاسو نه رخصتيږم،

اعجازصـــــــــېب تــــــول دې دســــــــيکې شــــــــه
چـــــې دښـــــمنانان درســـــره شـــــپاړس وخيژينـــــه

په درناوي
بشيراحمدبشير
چئيرمين
داماراتوپښتو ادبي ټولنه مرکزدُبیٔ
۳۱ ٍ مئ ۲۰۱۲ ء.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اعجاز خټك اعجاز

دوه دېرش كاله مخكښې د اعجاز خټك او الياس ټلوال په كوششونود اماراتوپښتو ادبي ټولنه مركزدُبۍ په وجود كښې راغله، اؤ تردمه ټولنه روانه هم ده او ودانه هم ده . روانه په دې معنى چه ادبى هلى ځلې يې په څۀ نۀ څۀ شكل دوام لري، ودانه په دې معنى چې دغړو تخليقات يې وخت په وخت مخې ته راوځي . په تيرو درې لسيزوكښې دې ټولنې خپل كار ته اكيډمۍ ګوته په خولۀ كړه خو داسې هم نۀ ده چې جولۍ يې بېخى تشه ده .

هم دغه د خليج اولنۍ ټولنه ده چې پښتو ته يې په خليج كښې د ټولنو چل اوښودلو. هم دغه اولنۍ ټولنه ده چې په خليج كښې يې دپُښتو مشاعرو ، سيمنارونو او نورو ادبى غونډو بنياد ايښے دے . هم دغه ټولنه ده چې بغير د چا د مكملې سرپرستۍ نه يې خپل وجود او دپښتو ادبى ذوق په خليج كښې ژوندے ساتلے دے. زۀ په دې خپلو كرښو كښې هڅه كوم چې دټولنې دهلوځلو سرسرى جائزه واخلم او په دې هرڅه كښې د اعجازخټك تاند او ځپاند رول څرګندكړم .

مشاعرې كول :

ټولنې ته دا اعزاز حاصل دے چې اولنۍ مشاعره يې په متحده عرب امارات –ُدوبۍ كښې اوكړه او پښتانۀ يې دلته په اول ځل دخپلې ژبې او ادب په نامه راغونډ كړل . دغه سلسله تراوسه پورې دوام لري . اعجازخټك يې دپيل نه تراوسه پورې د نظامت او انتظام لوئې ذمه وارۍ په غاړه لرى او دغه ذمه وارۍ اعجازخټك داسې پوره كوى چې په متحده عرب اماراتوكښې ټول پښتانۀ ددې خبرې ګواهان دى چې په كوم ادبي پروګرام كښې اعجازخټك نۀ وى نوڅۀ نۀ څۀ كمى به خامخا پكښې وى .

پښتونخواه نه شاعران اواديبان رابلل :

ټولنې دپښتونخواه نه هم خپلو مشرانو شاعرانو ، اديبانو وخت په وخت دوبۍ ته د راتللو تكليف وركړے دے چې دوۍ راشي او په متحده عرب امارات كښې ميشته پښتنو سره اووينى او په خپلو افكارو دپښتنو ذهنونو ته رڼا اوبخښى . په دې مشرانوكښې قلندر مومند، ايوب صابر، پرېشان خټك، سعدالله خان حېران، عبدالكريم بريالے، غازى سيال، سليم بنګش ، پرويش شاهين اؤ اسيرمنګل چې دټولنې په دعوت راغلى دى. د دې هرڅۀ په انتظام ، نظامت، دمېلمنو لۀ پاره دشوى بندوبست، دمېلمنو قدرولواو نازولوكښې داعجازصېب منډه تړره او ناسته پاسته دهرچا نه زياته وه .

سيمنارونه كول :

ټولنې دخوشحال بابا، رحمان بابا، عبدالحميدبابا، حمزه بابا او

(c) ketabton.com: The Digital Library

خاطر آپریدی سیمنارونه کړی دي ، په سیمنارونوآورولې شوې مقالې یې چاپ کړې دي او پښتنو ته یې رسولې دی او ددغوسیمنارونوپه راجوړولو او په کامیابۍ سره سر ته رسولوکښې د اعجاز صیب لوی لاس وۀ، دا هم په متحده عرب امارات کښې پښتنو ته د اعجازخټك بخښنه ده .
دتولنې غړو سره ماښامونو تابیا کول :
ټولنې وخت په وخت دخپلو غړو د زړۀ غښاوي لۀ پاره او دهغوئ دخدماتود اعتراف په توګه ملګرو سره د ماښامونو لړۍ پېل کړه . دغه هم د اعجازخټك آيډيا وه چې هم يې د ملګرو زړۀ غښاوے اوکړو او هم يې ملګرى دي ته اوپارول چې په ملګرو لیك اوکړی او دغسې یې د ملګرو پام یې شاعرۍ سره سره نثر ته هم راوګرځولو چې په نتیجه کښې یې دملګرو لۀ خوادقدروړ لیکنې مخې ته راغلې .
مجله چاپول :
ټولنه په نزدو کښې انشاءالله د یوې خپلواکه ادبي مجلې خپرول غواړي او په دې سلسلې کښې تر ډېره حده پرمختګ شوے دے ، تراوسه پورې په دې حقله شوو هلوځلوکښې زمونږ ټولو نه وړاندې اعجازصیب روان دے
فلاحی کارونه :
اعجاز صیب نۀ یوازې په ادبي کارونوکښې ګړندے دے بلکه فلاحی کارونوکښې هم د چا نه پاتې نۀ دے. دپاکستان سوشل سنټر دبۍ د آفس سیکرټری شپ نه واخله تراوسه پورې دغه دخېرښېګړې کارونه خدائے پاك د اعجاز صیب نه آخلی . ددې خبرې ګواهی دلته ټوله پاکستان کمیونټی ورکولے شی .
د اعجازصیب شاعري :
داعجازصیب شاعرۍ په حقله زۀ بغېر دځۀ پس وپېش نه دا وئیلے شم چې هغوئي شاعری صرف او صرف د دې دپاره کړې ده چې دپښتو ژبې شاعرانو، ادیبانو او د دې ژبې د خواخوږو سره ئې تعلق قائم پاتې شی .اعجازخټك باقاعده شاعری نۀ ده کړې اونۀ شاعرۍ دپاره دومره سنجیده شوے دے لکه پورته ذکرشوو کارونودپاره چې اعجاز صیب څومره سنجیدګی اختیار کړی ده ، په متحده عرب امارات کښې خوپرېږده چې دپښتوادبي چمن ټل لخوا شوې د ړومبی عالمی ادبی کنونشن د پاره ئې پوره دوه میاشتې خپل دوکان بندکړے وۀ. خپل ګاډے یې پوره دوه میاشتې زغلولے وۀ . بل هیڅ کار یې نۀ وو کړے . صرف اوصرف د چندې راغونډولو پسې در په در ګرځېدلے وۀ چې په نتیجه کښې دپښتوادبي کنونشن لۀ پاره لکونه روپۍ راغونډې کړې . د دویم پښتو عالمی ادبی کنونشن دپاره دراقم الحروف او فضل رحیم رحیم سره په درې ورځوکښې څلورشپېتۀ زره روپۍ غونډې کړې او اویې لېږلې . دپښتومینې اعجازصیب دقلم دمیدان نه زیات دعمل په میدان کښې زغلولے دے. اعجازصیب ته خپلې شاعرۍ کم او زیات معلوم دي، که

(c) ketabton.com: The Digital Library

نور چاته پکښې څۀ کمے ښکاری نوزما په پورتنوکرښو دې لږ غور اوکړی چې د دغې کمۍ زیاتی سبب خو به د اعجازصېب دغه بېخی مصروفیات نۀ وی ؟ګنې نوزۀ چې د اعجاز خټك نظمونه ګورم ، نو ماته په دې نظمونوکښې یو توان او توانائي ښکاری. کۀ چرې اعجاز صېب لږه توجه دې طرف ته هم کړې وے نو نن به اعجاز صېب د نظم په میدان کښې هم خپله ځانګړتیا په خپلو لوستونکو منلې وے . خو د دې هرڅه باو جود اعجازصېب په نظمونوکښې دپښتنو لۀ پاره د سماجی او معاشی انصاف غوښتنه دپښتنو لۀ پاره نېك بختو ورځو شپو ارمان او د پښتنو لۀ پاره د امن او خوشحالئ نه ډك ژوند جوت ښکاری چې د اعجازخټك صېب (دشورشور خاموشۍ) چاپ شی او پښتنو ته اورسی نو دا به د دې خبرې ثبوت وی چې د زړۀ مریض، دشوګر مریض، د بچوپه رزق پسې ورك سپین ږیرے، د خپلې شاعری په کم او زیات خبر اعجازصېب ، دپښتو په مینه کښې یو قدم نور هم مخکښې لاړو .

په درناوی
ممتازآورکزے
صدر
داماراتوپښتوادبې ټولنه مرکزدبئ
دوبی ۲۲ مئ ۲۰۱۲ .

(c) ketabton.com: The Digital Library

داحساس بڅرى

د کتاب خپروني مسله ډېره نازکه ، مهمه او د ارزښت وړ نقطه ده ځکه چې ډېر ښهٔ ښهٔ ليکوالان مونږ پيژنو چې خپل وړمبى کتاب چاپ کولو کښي ئي ډېره تادى کړې خوولې وروستو پرې بيا پښېمانه شوى او لهٔ مارکيټه او د ملګرو نه يې بيا د واپس آخستو هڅې کړې او ځنې ليکوالان داسې هم لکه سعيد ګوهر، صديق پسرلے ، شمس القمراندېش،خېرمحمد عارف يا سعدالله خان حېران چې په مناسب وخت يې کتابونه خپارهٔ نهٔ کړل ، د فکروفن نه يې د خپل عصر لوستونکى محرومه پاتې شول . په مطبوعاتوکې رانغلل ، څېرنې پرې اونه شوې چې لهٔ سوبه يې په خپل وخت ډېر آړخونه په تياروکښې پاتې شول او هغه مقام يې په برخه نهٔ شو کوم يې چې حق ووځکه ترينه ډېرپه وړاندې لاړل . د ژوند غوښتنې بدلې شوې وې او د نوى کهول ترجيحات نورشول. دې کښې شك نشته چې ښهٔتخليق هرحالت ځان ښکاره کوى خودا هم حقيقت دے چې وختونه غواړى اوبيا دا خبره هم دياد وړده چې د هر وخت دفن خپلې تقاضې وى او خپل ارزښتونه او بيا په وخت نهٔ خپرېدو کښې کهٔ يو طرفته له خپلو نيمګړتياؤ نه تخليقکارخبر نهٔ شى نو بل طرفته د اسلوب او دافکارو د غلا امکانات هم موجود وى چې وروستوترېنه نورې ستونزې راولاړېږى.

ښاغلى تاج انور اعجاز هم چې هر څهٔ وجه وه خو په خپل مناسب وخت يې خپله شعرى فنپاره خپره نه کړه . هرڅو کهٔ په دوبئ کښې د پښتوژبې د خدمت په لړ کښې ادبي هلې ځلې کوى خونن به يې ديوتخليقکار په صفت نور هم ادبى قدوقامت لکه دچنار لوړ وے.

ښاغلے تاج انوراعجاز تقريبا ۱۹۷۰ نه تردې دمه ۲۰۱۲ پورې دوه څلوېښت کاله کېږى چې شاعرى کوى کهٔ چرې دوى د ۱۹۸۵ نه تر ۱۹۹۰ پورې کتاب خپورکړے وے نو نن به يې دويم څهٔ چې دريم کتاب هم تيار وے او په ادبي حلقو کښې به د دهٔ په فن او افکارو له مختلفو آړخونو بحثونه شوى وے . له خپلو خوبئيو او نيمګړتياو نه به خبر وے او اوس هم د مواد په اعتبار دغه مجموعه شورشورخاموشي چې څومره عرصه واخسته ، هغه ضخامت هم نهٔ لرى. د دې علت هم دا دے چې کله په يو ډنډ کښې اوبهٔ ولاړې وى نو ناولې شى او چې کله د وتو لاره ومومى نو بيا تازه او نوى اوبهٔ ورته راماتې شى هم دغه مثال د شاعرى يعنې د ادب هم دے چې د يو کتاب خپرېدونه وروستود بل تا بيا شروع شى .

ديوڅوتمهيدى خبرونه ورستوچې شورشورخاموشي په موادو نظر زغلوو نو بيا وئيلے شو چې په دې مجموعه کښې په بنيادى توګه دوه ژانرونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل او نظم پکارول شوی دي چې دواړه ژانرونه خپل ځان کښې ښوځو نموني لري . فکری حوالې سره انقلاب ، د پښتنې ټولنې ستونزې او مینه یې بنیادی موضوعات دی . په انقلاب یې مزاحمت روایتی دے چې لهجه یې ډېره علاقائي شوې ده چې له کبله یې فکر په هنر دروند ښکاری . غزل یې د خپل وخت په چوکاټ کښې روایتی نۀ دے . په ټوله مجموعه کښې یې خارجي احساسات ، میلانات او واقعات په اندرونی وارداتو او جذباتو غالب شوی . اندازېې په غزل کښې هم ترډېره حده نظم ته ورنزدې دے. خوکوم وخت کښې چې دغه شاعری شوې دهغه وخت په حواله چې دپښتو په شاعرۍ کښې به زیاترذکرد ګل و بلبل او د جانان دبې وفایۍ وۀ، ښاغلی تاج انوراعجازپه شعوری توګه ځان ترېنه ژغورلے دے اودغزل لهجه ئې دلاچۍ لونګ په ځائے د غوځوشونډو ده چې لوستونکی په دې نتېجه رسوی چې ښاغلے تاج انوراعجاز خپل ټول صلاحیتونه دخپل قام دښېګړې دپاره دبیدارۍ په نقطه مرکوزکړی وو چې په ځنګ کښې ترېنه د ژوندانۀ نور حسین او رنګین تصویرونه تت پاتې شوی دی چې د شعوربرخه په کښې د لاشعورپه مقابل کښې زیاته په نْظر راځی او د فن په ځائے پکښې مقصدیت څرګند ښکاری . دا خبره هم ده چې فن مقصدی هم کېدے شی خو د خارجي چاپېرچل مقصدیت کله هم د فن بنیادی ارزښت نه دے پاتے شوے، دفن یوخپل قدر وی چې طویل بحث غواړی خوولې بیا هم ددې مجموعې اهمیت ځکه شته دغه د ذوق یا روحانی خوشحالۍ لۀ پاره نۀ بلکه فقط دپښتون قام بیدارولو لۀ پاره مختلفو مرحلو نه راتېره شوې ځکه خوددې مجموعې معنوی آړخونه مونږ په تلوسو کښې دآچولو په ځائے نبغ په نبغه د قوم پرستۍتحریکونو ته چمتو کوی او د ټولنې د یو ذمه داروګړی شعور رابخښی په دغه حواله څو نموني :

(نظم ------- احساس)

ملګـــرو ! مانــــه دســــرور ډکـــې نغمـــې مـــۀ غـــواړئ
مانـــــه د وخــــت دنمرودانـــــو قصــــیدې مـــۀ غـــواړئ
زۀ د حـــــــالاتو کــــــربلا بانـــــــدې مــــــاتم کومــــــه
مانـــه مــــاتم کښــــې دخنــــدا ډکښــــې قیصــــې مــــۀ غــــواړئ

(نظم ------ منزل)

چـــــــې مـــــــــې لار تیـــــــارۀ تیــــــــارۀ وی
پکښــــــــــــې هــــــــــم وی ګړنګونــــــــــــه
شـــــــل زمــــــــونږ دي پښــــــــې لاســــــــونه
داســــــې حــــــال کښــــــې بــــــه ملګــــــرو!
مــــــــونږ اورســــــــو منـــــــــزل تــــــــه ؟

ملګـــــرو! زۀ پـــــه داســـــې ښارکښـــــې اوســـــم
لکـــــه د مصـــــر پـــــه بـــــازار کښـــــې اوســـــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځنـــې ســـرونه مـــې ليـــدۀ پـــه نمرخاتـــۀ پرېواتـــۀ
ځنـــې ســـرونه آخـــر غـــوخ شـــو، ورتـــه نـــۀ پرېواتـــۀ

فيصـــــلې زمـــــونږ د کلـــــې چـــــې پـــــردی کـــــړی
دغـــــــه جـــــــــړ زمـــــــــونږ د ټولومســـــــــلو دے

مـونږه پـه سـرۀ اورکښـې ژونـدون لـۀ ډېـر ناکامـه کـوو
طمـــع د ننـــګ چـــې د بـــې حســـه ودۀ قامـــه کـــوو

دکلام لۀ کوټلی مْطالعې څخه وروستو لوستونکی په دې نتېجه رسی چې د کلام لهجه او ژبه د نن دورد لهجې او ژبې سره ډېر توپير لری، پخواه به دشعری صنعتونو (صنائعو بدائعو) استعمال په بيل ډول کېدۀ او د ننني دور دشعرژبه تخيلی او مکمل استعاراتی ده . دې مجموعې کښې کۀ هرڅو د شعری ترکيبونو استعمال کم دے خومجموعی طورسره يې په لفظونو کښې فکری صداقت ئې غزونې کوی، د جذبې شدت او د احساساتو اظهارکښې اعتدالی امتزاج په مناسب ډول خپلوکښې غاړه غړۍ شوی او په لاچې کښې د ښاغلی سعدالله خان حېران د فکری مکتب روښانه مستقبل لۀ پاره د پښتون قام بيدارولو ښۀ هڅه ده خوجزوی طور باندې فکری سطح باندې پکار ده چې ننني پښتون ليکوال ته چې لږ سوچ وکړی چې پښتون قام بې حسه دے نه رور نا هرګزداسې نۀ ده پښتون قام ته ليډارانو کړی څۀ دی رښتيا دا دی چې زمونږ قام بې حسه نۀ بلکه ننګيالے دے ، دغسې د جمهوريت نظم کښې د اختلاف ګنجائش شته دے خو بيا هم پردې مجموعه کښې ډېرفني نمګړتيا باوجود زۀ دا خبره په وثوق سره کوم چې ښاغلي تاج انور اعجاز هم په غزل او هم په نظم کښې نۀ خو د چا تقليد کړے دے او نۀ يې د چاپه پل باندې پل ايښے دے ، هرڅۀ چې دی د خپل کلام پېژندګلی يې خپله ده .

خالدپښتون
۱۸ اپريل ۲۰۱۲ء
کوهاټ

(c) ketabton.com: The Digital Library

اعتراف

چرته زۀ ، چرته شاعري لکه وريژې اؤ د منجا زامن ،هم داسې قصه زما دشعروادب ده. دا هرڅۀ اتفاقاً شوی . زمونږ پوره کورنۍ کښې هيڅ داسې يو مشر نۀ دې تېر شوے چې هغوی په دې جرم ککړشوی وی . زمادومره يادېږی چې زمونږ يو ماما صديق چې يو سماجي انسان وۀ، هغوی به ماته په وړيکتوب کښې فی البديه شعرونه وئيل ، کېدے شی چې د هغې اثرلاندې ما هم په شعرونه شخوند وهل شروع کړی وي ، لږ چې د ځوانۍ عمرته اورسيدم يعنې هغه وخت په لسم جماعت کښې طالبعلم وم چې زمونږ استاد محترم سعدالله خان حيران رابانديې په زور دشاعرۍ ستر مات کړو اؤ داسې چې په کال ۱۹۶۹کښې د ګلستان پښتوادب لاچۍ د اهتمام لاندې طرحي مشاعره ټاکلې شوې وه ، زۀ اؤ زما همځولي شاعران پکښې هم بللے شوي وو، ما هم پکښې خپل مات ګوډ غزل پېش کړو، زمادومره حوصله افزائي اوشوه چې هغه ورځ ده اؤ دا نن ورځ ده چې کۀ خپله کۀ هيڅ شعروادب په الف ب پوهې نۀ شوم خو مشاعرې اؤ ښوښو شاعرانو سره مې ناسته پاسته تراوسه پورې جاري اؤ ساری ده. يو ملګري راته وې چې ستا دپاره ما دوائي راوړي ده کېدے شي چې دا مشاعرو نه قلار شې ، ټول عمر دې په دوخوشو کارونوکښې تېر شو. ماورته وې چې زما دا بيماري ډېره زړه شوې ده، کېدے شي چې ستا په دې دوائي زما شمر اونۀ شي . رښتيا خبره دا ده کومې پښتو زۀ په ټولې ادبي نړۍ پېژندلے يم اؤ دومره به ما پښتودپاره څۀ نۀ وي کړي لکه څومره چې زۀ خپلې پښتو شته من کړے يم ګنې پکار خو دا وو چې په دوه څلوېښت کاله کښې ما ډېر څۀ ليکلے اؤ پښتو ته جولۍ کښې آچولے وے خو زۀ دا اعتراف کوم چې زۀ دخپلې پښتو يو غټ مجرم يم اؤ دومره مودې پس ايله بيله يو دخپلې ماتې ګوډې شاعرۍ مجموعه وړاندې کوم اؤ هغه هم د يوډېر مخلص ملګري بلکې د يو ورور په ډېره ټينګه وينا دا مجموعه وړاندې کوم ګنې زما هډو دا خيال نۀ وۀ چې زۀ به هم چرته په ژوندکښې دا څۀ چاپ کړم . الله تعالی دې زما دغه ورور ته لوې اجرورکړې چې زما شاعري يې د چاپ جوګه اوګڼله .

(c) ketabton.com: The Digital Library

دګــران مشــر م، ر، شــفق صــېب، زمــا دتــورو څنویــار ســعادت سحرصیب، زما غار یار بشیر احمد بشیر، ، دمسافرۍ دژوند د تودو سړو ملګري اؤزیرك انسان ممتازآورکزئي صېب اؤ زما دبي مخه بې ستړه نقاد ملګري خالد پښتون دلیکونو چې زما کلام يې ادبي دنیا ته رسولو ناکام اوکړو، ډېر زیات ممنون یم ګنې چرته زۀ اؤ چرته دا شعرونه چاپ کول داسې ناممکن غوندې کار وۀ خو دا هرڅۀ چې دي، یوزما یو داسې کوشش دے چې هیڅ داد نۀ غواړم خوبس دومره چې کېدے شي چې زما کلام څوك اوګوري نو دخپل کلام چاپ کولو هڅه به ضروراوکړي اؤ دا به زما دپاره یو لوئې داد وی .

په درناوي
خاوري اعجازختټك دوبۍ
۷ جولائي ۲۰۱۲ء

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنت

۱۹۷۶ء

زړۀ راتــه وېـ راځـــه ددې دنيــا جنــت تــه لاړ شــو
هلتـــــه د خپلـــــو ارمـــــانونو ارمــــان اوربــــړوو

مــا وې چــې تــا ددې دنيــا جنــت ليــدلے دے څــۀ؟
وې چـــې جنـــت څـــۀ وی؟ پـــه خپلـــه خوښـــه ژونـــدتېرول

مــا وې چــې دا جنــت بــه چرتــه وی راوئــې ښــايه
وې چــې راځـــه چــې درتــه لارې د جنــت اوښــايم

زۀ پــه مــزه مــزه روان شــوم د جنــت پــه لــوری
څــۀ ګــورم لارکښــې مــې يــوه لــوړه غونــډۍ اوليــده

مــا وې چــې داغونــډۍ دڅــۀ ده دومــره دنګــه لــوړه
وې چــې هــم دې غونــډۍ دلانــدې جنتيــان اوســېږی

مــا وې چــې دغــه خلــق دې جنــت تــه څنګــه راغلــل
نوماتــــه خپـــل پـــه غوږکښـــې داســـې ګنګوســـه اوکړلـــه

وې د ضـــــميرلوړې غونـــــډۍ نـــــه غورځېـــــدلی اول
پـــه پټـــو ســـترګو دې جنـــت تـــه رســـېدلی دی بيـــا

د ژونــد بــازې هــم دغــو خلقــو همېشــه ګټلــې
دا بـــې ضـــميره خلـــق ځکـــه جنتيـــان يـــادېږی

دوئ تــه روا او نــاروا ګــوره يــو شــان ښــکارېږی
دوئ تـــه واﷲ کـــه بـــل انســـان خـــو څـــۀ انســـان ښـــکارېږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بل په غوښو ښاربۀ شوی، غړمبېدلی دی ډېر
دا په شرابو لمبېدلی، پړسېدلی دی ډېر

تۀ هم که غواړې چې ددې دنيا جنت ته راشې
نو د ضمير لوړې غونډې نه ځان ګوزار کړه اول
تۀ به په خپله دې جنت ته بې منته راشې
وخت به دې خپله جنتی ددې دنيا اومنی

تاته به خلق په هره لاره سلامونه کوی
ستا په هر ځاے به خلق ډېر ډېر عزتونه کوی

تا ته به خلق بيا ووټونه ښۀ په جار درکوی
هر حکومت به تاته خپله اقتدار درکوی

تۀ به په خپله جنتی ددې دنيا يادېږې
او پس له مرګه ښۀ سړے به په دنيا يادېږی

ستا وروستو مخکښې قطارونه د موټرو به وی
ستا حفاظت ته اهتمام د برېتورو به وی

ما چې د زړۀ دغه رنګينه قصه واورېدله
ماوې چې اے زما ساده زړګيه! اوغولېدې

دغه چې تاوته جنت ښکاری، جنت خو نۀ دے
دلته خو يو انسان آقا، نور غلامان دی پکښې

ورځه ورځه دغه جنت دې هغه چاته يوسه
چې د ضمير په بدل داسې جنتونه غواړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمـــا جنـــت د هـــر انســـان د خپلـــواکۍ نـــوم دے
دې تـــا جنـــت د يـــو انســـان د غلامـــۍ نـــوم دے

زمـــا جنـــت خـــو د يـــو بـــل نـــه زارېـــدلو نـــوم دے
دې تـــا جنـــت د يـــو انســـان د پرزولـــو نـــوم دے

مـــا چـــې لـــه خدايـــه كـــوم جنـــت غوښـــتے آدا خـــو نـــۀ دے

دغـــــه جنـــــت دې هغـــــه چاتـــــه يوســـــه
چـــې د ضـــمير پـــه بـــدل داســـې جنتونـــه غـــواړی

٢٠ اګست ١٩٩٠ء دوبۍ

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

احساس

ماتــه د وخــت ختلــی نمــر تــه تیتېــدل نــهٔ راځــی
مــا تــه دعشــق اودمسـتی نــه ډک غـزل نــهٔ راځــی
زهٔ د اولـــس پـــه غـــم لړلـــی مرثیـــې لیکمـــه
دې نــه سبوا راتــه پــه بـل څــهٔ څــهٔ لیکل نــهٔ راځــی

ملګـرو! مـا نــه د ســرور ډکـې نغمــې مـهٔ غــواړئ
مــا نــه د وخــت د نمرودانــو قصـیدې مـهٔ غــواړئ
زهٔ د حـــالاتو کـــربلا بانـــدې مـــاتم کوومـــه
مانــه مــاتم کښــې دخنــداډکې قصــې مــهٔ غــواړئ

مـنم چـې ستاســو زړهٔ رنګـین رنګـین شـعرونه غـواړی
ماتـــه خــولې مزدورډکراچـــی مخکښـــې شـــی
وایــم چـــې تاســـو تـــه مـــې شـــونډې زلفـــې اوسـتائیلے
راتــه بـدحال د خپـل اولــس د بــې وســی مخکښـې شــی

داوچـــې شـــونډې چـــې وختونـــوترې خنـــداوړې ده
دخـــواراولس دشـــونډوکومې رنګینـــی اوســـتایم
ملګـرو! وایـئ چــې مسـتی او کــه مــاتم اوسـتایم
تاسوخوشـحال کـړم اوکــهٔ خپلــې بــې وســی اوســتایم

یــو خــوا بربنــد، لغــړ بچــی دخــوار مــزدور وینمــه
بـــل خواغټـــان نشوکښـــې مســـت مخمورووینمـــه
خـدائیګو تـرې سـترګې زهٔ پــه بـل خــوا اړولــے نــهٔ شـم
چـې د وخـت ژرنـده کښـې دل شـوے خپل جمهـور وینمـه

وایـم چــې تنــدر شــوے، اسـمان نــه پـرې راپرېـوتلے
چــا چــې زمـــا د اولـــس شــونډو نـــه خنــدا وړېـده
وایـم چـې اورشـوے، ورتــه چغـه دغیـرت جوړه شــوے
چــا چــې زمـونږ خــوارو جـونګړو نــه رڼــا وړېـده

(c) ketabton.com: The Digital Library

زۀ یوشـــاعریمه چــې چرتـــه ښــوک ســـلګۍ اووهـــی
زمــا پــه زړه کښـــې د آهونـــو د نـــدوکارجوړ شـــی
وخـــت چـــې د چـــا د ارمـــانونو مـــری اوخرپـــوی
ورســـره ســـم زماپـــه زړۀ کښـــې ویـــر ناتـــار جـــوړ شـــی

زمـــا شـــاعری ده، د اولـــس د ســـوکالۍ لـــۀ پـــاره
زۀ خـو لیکـل کـوم د ژونـد د خوشـحالۍ لـۀ پـاره
زۀ خپـل غـزل تـه چرتـه ډمـه ګـډولے نـۀ شـم
نـۀ شـم کـولے شـاعری د خرمسـتۍ لـۀ پـاره

۱۹۷۶ء لاچۍ

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

تــکل

د ښائيســـــت او د ښـــــکلا پــــه کلــــو ګــــرځم
پکښــــــــې مينــــــه او وفاګــــــاني لټومــــــه
رنګينــــۍ چــې د نظــر کچکــول کښــې راوړم
تصــــــويرونه تــــــرې د ښـــــکلی جوړومــــــه
تخيــل چــې زمــا مســت شــی نــو اوخانــدم
ځــــــان ســــــره ټولــــــه دنيــــــا اوخاندومــــــه
داســې وخــت کښــې مــې احســاس راولړزيږی
څــــو شــــعرونه پــــرې د ســــوی زړهٔ ليکمــــه

کلــه کلــه چــې د ژونــد بــازار تــه لاړ شــم
لــوټ پــه بيعــه انســانان پکښــې خرڅيــږی
مــا ســودا د خپــل ضــمير پکښــې کولــه
وې چـــې دا دلتـــه پرېمانــــه ملاوېـــږی
نوراستون شوم خپل تندی ته مې تق ورکړو
مــا وې دلتــه کښــې خــو مــړه خلــق اوســيږی
ســـړيتوب نـــه دلتـــه خلقـــو لاس ويـــنځلے
بـــس چـــړې د ظلـــم يـــو پـــه بـــل ګزېـــږی

بيــا راوان شــم، د احســاس پــه نيلــی ســور شــم
وردننـــه پـــه ســـپين کـــور شـــم د پړانګـــانو
مــا وې خپــر د امــن غواړمــه لــهٔ تاســو
اے د امــــن دعـــــوه ګيـــــرو انســـــانانو
فلســطين او پــه کشــمير کښــې چرتــه اورئ
دا بــــې وســــه شــــان ســــلګۍ د مظلومــــانو

د غيــرت کــور مــو کابــل شــو لــوټې لــوټې
ککـــــرۍ پکښـــــې الـــــوځی د ځوانـــــانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بـــې نـــوا بيـــا د قـــامونو کـــور تـــه لاړم
مـــا وې امـــن پســـې دلتـــه يـــم راغلـــے
خـــو افســـوس هلتـــه قصـــه څـــۀ اپوټـــه وه
هـــر کمـــزورے وۀ لېوانـــو پـــرزولے
دلتـــه مـــور د امـــن مـــړه خـــو لا پخـــوا وه
دا لا چـــا وې چـــې مظلـــوم دے چـــا ژړلـــے
د کمـــزورو دلتـــه حـــق د ژونـــدون نشـــته
د ژونـــدون حـــق يـــې هيچـــا نـــۀ دے مـــنلے
ســـوداګانې د يـــو بـــل پکښـــې کېـــدلې
دا قصـــې مـــې هلتـــه ډېـــرې اورېـــدلې

نـو بيـا راغلـم خپلـې خـړې پښـتونخوا تـه
مـا وې ځـان کـۀ پـه دنيـا پېژنـدل غـواړئ
نـو راويښ شـئ ګنـې وخـت بـه داسـې راشـي
هيڅ بـه نـۀ شـئ کـۀ بيا ډېر څۀ کول غواړئ
حق غوښتـے نـۀ شـي پـه زور اخستـے کېږي
نـو راپاڅئ کـۀ خپـل ځـان مـو ګټـل غـواړئ
ګـورئ نـه چـې د بـرلين دېـوال راپرېـوت
نـور بـه څـۀ نمونـه تاسـو ليـدل غـواړئ
دکوريـا خلـق هـم ګـوره يـو ځـاے کېږي
د تـــړون رســـي بـــه کلـــه نيـــول کېـــږي

د نـــــړۍ د واقعـــــاتو ســـــبق واخلـــــئ
دا ترڅـــو بـــه تاســـو خپلـــه کښـــې جنګېـــږئ
هـــر بابـــا درتـــه ويلـــې دا صـــفا دي
کـــۀ ويښ نـــۀ شـــوئ پښـــتنو! ګـــوره ورکېـــږئ

آګست ۱۹۹۰ ـء دوبۍ

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شپونکی سندره

ځنو واورېده کانهٔ شو
ځنې پوه پرې هډو نهٔ شو
لر او بر کښې آورېدے شوه
د شپونکی د خلې سندره
چې چا واورېده کنهٔ؟

وې چې خدائے پاک پیدا کړی
په خپل فضل پښتانهٔ دی
ګران په ما چې لهٔ هر څهٔ دی
د مودو راسې ودهٔ دی
بس هم دا راویښوومه
لېونی د خلې خبرې
چې چا واورېدې کنهٔ؟

تر آتهٔ سوه کالونو
چې یې راج کړلو په زړونو
د پښتون په نوم تر عمره
یادولو تاریخونو
هغه قام راپارومه
ورته ځان وریادومه
د شپونکی د خلې سندره
چې چا واورېده کنهٔ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خپـــــل زوره خبــــــر نـــــــهٔ دی
ګنــــــې نـــــهٔ دی دومــــــره مــــړی
ښـــــهٔ ســــــاده دی ښــــــهٔ ســــــپین زړی
دا څـــــوک نــــــهٔ غــــــواړی هیڅکلــــــه
چــــــې دې ویښ شــــــــی دا وګــــــړی
دنیـــــــا اوختــــــه ســــــپوږمۍ تــــــه
دوئ پــــــه خپلــــــه کښــــــې اختــــــه دی
وې چــــــې دوئ بــــــس پوهــــــه وومــــــه
ســــــــړیتوب ورتــــــــه ښــــــایمه
د شــــــــپونکی د خلـــــــې ســــــــندره
چــــــې چـــــا واورېــــــده کنــــــهٔ؟

چـــــا چــــــې واورېــــــده روان شــــــو
نــــــهٔ پــــــه ځــــــان نــــــهٔ پــــــه جهــــــان شــــــو
ځنــــــو وې چــــــې کــــــافران شــــــو
مــــــا وې ښــــــهٔ مســــــلمانان شــــــو
د ایمــــــــان خاونــــــــدانان شــــــــو
خــــــو نــــــهٔ دا یــــــې چــــــړې اووې
د جنــــــت ټېکــــــه داران شــــــو
نــــــهٔ یــــــې دا خبــــــره اوکــــــړه
چــــــې اســــــلام تــــــه خطــــــره ده
بــــــس همدغــــــه څــــــو کســــــانو
د شــــــپونکی د خلــــــې ســــــندره

دا ســــــــندره تــــــــل وئیلــــــــه
خپلــــــــواکی د خپلــــــــو خلقــــــــو
مــــــونږ پــــــه خپلــــــه خــــــاوره غــــــواړو
دا وطــــــن مــــــو پــــــلار نیکونــــــو

(c) ketabton.com: The Digital Library

په سرو وینو دې ګټلې
نن پرې ګېږه راچولې
څو پړانګانو څو لېوانو
نو مونږ دا نۀ شو زغملې
چې به دوئ ټېکه داران وی
پکښې مونږه به خواران وو
بس هم دا نۀ شو کولې
ځان ته حق غواړو په نره
خو یوه خبره واورئ
کۀ یو ځان نه شو ملګرو
لاس به مه روړو
بیا به ژاړو

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

زۀ او تۀ

تـۀ دې ورځ پـه ورځ غټېږې، زۀ چـې خـوار يـم لا دې خوارشـم
تـۀ خـووينې دخپـل قـام څښـې، زۀ دې هسـې ګـهنګـار کـړم
دا لا څرنګـې انصـاف دے، داسـې ولـې اخـر کېـږی
زۀ پـه دې خـاوره پيـدا يـم، ولـې بيـا دې هـم غـدار شـم

سـتا بچـی دې سـبق وائـي، پـه لنـدن او امريکـې کښـې
او زمـا بچـی لګيـا دی، څپـر لانـدې مدرسـې کښـې
سـتابچی چـې دلتـه راشـی، پـاتې کېـږی بـه بنګلـې کښـې
او زمـا بچـی بـه ناسـت وی، څوکيـدار يـې دروازې کښـې

دا لا څرنګـې قصـه ده، چـې لنـډيږی نـۀ اوږدېـږی
دا څـۀ داسـې ماشـوړه ده، چـې ورانېـږی نـۀ سمېږی
د مغـرب خبـرې دلتـه پـه مشـرق کښـې چـې چلېـږی
دا زمـا نېسـتی بـه دلتـه، خـدائيګو کلـه نـه غـوڅېږی
دا تـۀ تـۀ يـې او زۀ زۀ يـم، دا قصـه چـې ختمـه نـۀ وی
دا د ځـان ځـانی خبـرو دبدبـه چـې ختمـه نـۀ وی
د زورګيـرو پـه دې زمکـه، دبدبـه چـې ختمـه نـۀ وی
سـتا پـه سـر کښـې دا زمـا د سـر سـودا چـې ختمـه نـۀ وی

سـتا بـه سـر تـه خطـره وی، هميشـه بـه زۀ پـه دار ووم
سـتا خوبونـه بـه حـرام وی، زۀ بـه هـم پـه هـاے ناتـار ووم
تـۀ بـه دغسـې څربېږې، زۀ بـه هـم دغسـې نـادار ووم
دغـه زمکـه زمـا مـور ده، زۀ بـه تـل ورځنـې ځـار ووم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دازمـــا او ســـتا خبـــره د آقـــا او د غـــلام ده
تــهٔ هــوس يــې پــه مــخ کــړے، ســتا مقصــد عــېش و ارام دے
ســتا بــه لاس کښــې چــې زهٔ ويــنم، د غريــب د وينــو جــام دے
ماتـــه ژونـــدزماپکار دے، دا زمـــا د ژونـــد ناکـــام دے

چــې لنــدن او امريکــې کښــې تــهٔ زمــا ســودا کــوے شــې
څنګــه ژونــد بــه بيــا لــهٔ مانــه پــه دې مځکــه تېــروے شــې
زهٔ به مينه ټول په ټول شم، که تـه داسـې هـم کـوے شـې
خپلــواکی د پــلار پــه وينــو کــهٔ ګــټلے راکــوے شــې

تــهٔ مــې ســر ټيټــول غــوړې، داســې کلــه زهٔ کــوے شــم
مــا کــهٔ تــهٔ آخســتل غــواړې، نــو زهٔ کلــه خرڅېدے شم
کــهٔ تــهٔ مــا خپلــول غــواړې، نــو زهٔ مينــه درکــوے شــم
کـــهٔ جنـــت جـــوړول غـــواړې، نـــو زهٔ مينـــه درکـــوے شـــم

دلتـــه ســـر د يـــو انســـان دے، هلتـــه تـــا جـــوړ کـــړے دار دے
تـــا جـــوړ کـــړے لا زمـــونږه پـــه ســـرونو اقتـــدار دے
خـو کـهٔ وطـن جـوړول غـواړې، دا وطـن بـه ټـول جنـت شـی
زهٔ او تـهٔ بـه جنتـی شـو، پـه نصـيب بـه مـو راحـت شـی

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه او وطن

ما به ترخ کښې کتابونه وو نیولی
پاس په بام یوه جینۍ به وه ختلې
زهٔ چې تلم په کومه لار به مدرسې ته
دې خندل به راته پټ پټ غلی غلی
ما به وې چې لا وړه ئې نهٔ پوهیږې
زما لار کښې یهٔ جینۍ! ځله اودرېږې

دې به هره ورځ په ګټو زهٔ ویشتلم
دې به خامخا مدام داسې چېړلم
د دنیا او مافیها نه ناخبره
دې به ماته زهٔ به دې تهٔ خندېدلم
ما وې هسې نهٔ خبره دا د نیا شی
دغه خلق به دښمن زما او ستا شی
دې به وې چې زه لیلا تهٔ مې مجنون یې
زما زړهٔ او زما، ځان زما ژوندون یې
دې وې زهٔ کهٔ څهٔ پروا ددې دنیا کړم
بس یو تهٔ، زما د سوی زړهٔ سکون یې
زهٔ په دې او دا په ما به نازېدله
هیڅ په سود او زیان د ځان نه پوهېدله

دا جینۍ چې ورو په ورو رالوئېدله
چم ګاونډ کښې ډېرو خلقو اوغوښتله

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې زمـا نـه يې ښـوک خـوښ پـه دنيـا نـهٔ وو
مــا هــم ځکــه دا پــه مينــه اوکوئېدلــه

نــو روان د ژونــد پــه لار غــاړه غــړی شــو
خپــل خپلــوان مــو د وادهٔ، پــه تيــاری شــو

د وادهٔ نېټــه مــو راغلــه، رانــزدې شــوه
آخــر نــاوې شــوه، ډولــۍ کښــې کښېناســتله
مــور او پــلار پــه دعاګــانو دا رخصــت کــړه
پــه ســندرو کښــې همزولــو اوســتائيله
پــه جــامو کښــې نــن دا کلــه ځائېدلــه
سرې ډولـۍ کښـې زمـونږ کـور تـه چې راتللـه

پــه حجــره کښــې درزاهــار وهٔ، د ډولونــو
يــو بــاران وو نــن پــه مــا د ســرو ګلونــو
چــې يــو غــږ شــو هلتــه شــابه زلمــو پــاڅئ
ضــرورت دے نــن وطــن تــه د ســرونو
ګنــې هســې هــم بــې نومــه بــې نشــان يــئ
پـه تـاريخ کښـې کـه يـاد شـوی سـربازان يـې

مـا وې نـن مـې چـې وطـن تـه ضـرورت دے
دا يــم وراغلــم چــې زه ورنــه قربــان شــم
مـا وې نـن مـې پـه وطـن شـوے يلغـار دے
کـهٔ دا اونکـړم نـو ورک بـه لـهٔ جهـان شـم
مـا وې مينـه، وينـه دواړه بـه تـرې ځـار کـړم
غـاښ بـه مـات د هـر غلـيم د هـر غـدار کـړم

دوبۍ ۱۹۷۴

.....✱✱✱.....

زما وطن

چې پرون وهٔ، هغه نن دے
هغه ملک ، هغه وطن دے

هر چا اوخوړو که هر څو
ولې بیا هم ډېر شته من دے

د اسلام په نوم جوړ شوے
پکښې زور دے د خدایانو

زما هېر برکت شاه شی
دا چې اوخوړو پړانګانو

زما لاس کښې چې ټوپک دے
او د امن کړم غوښتنه

میړتون باندې چا کړې
د لړم د سر ساتنه

دا خو داسې رنګ قصه ده
چې مجنون یم لیلا غواړم

داسې حال کښې زهٔ ملګرو
د وطن سندرې وایم

۴۱ اگست ۲۰۰۰

.....✱✱✱.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتنه مېرمن

چــې یـــادېږی همتناکـــه، حیاناکـــه، مینـــه ناکـــه
پښـتنې غونـدې بـه ښـځه پـه دنیـا کښـې څـوک پیـدا کـه

شـی د غوا غوجل نـه ستړی، پـه کټوی کړی لاس ورپـورې
د روټـو تبـا کـړی سمه، بیـا تنـور سره بـه ئـې ګـورې
یوخـــواکړې، بـــل خواپشـــې، اے میراتـــه شـــې اے کـــورې
اے آختـه پـه نـوی رنـځ شـې، کړی بچـو تـه ستغې سپورې
د سـحر نـه تـر ماښـامه، کـوی داسـې چـارې نـورې
پـه دنیـا کښـې چرتـه وی بـه داسـې بلـه زورناکـه
چـــې ســتائینه دعظمـــت یـــې پـــه داخـــوی تولـــه دنیـــا کـــه
دکچـه خښـتو پـه کـور کښـې دا د حسـن شـهزادګی وی
د حیـا پـه لوپټـه کښـې یـوه ښـکلې ښـاپېری وی
داپـه کورکښـې راحصـاره لکـه بنـده چـې هوسـی وی
هـیخ پـه خونـد د ژوندانـهٔ کـه پـوهې دا د زنـدګی وی
دپښـــتون دکورمېرمنـــه، دخاونـــد د پښـــو څپلـــی وی
دا مظلومـــه حقیقـــت کښـــې یـــو نامـــه د بنـــدګی وی
کـهٔ هـر څـو ډېـره زورېږی، دا نـهٔ اُف کـوی نـهٔ اه کـه
پـه دنیـا کښـې چرتـه وی بـه داسـې بلـه همتناکـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې خاوند یې غرۀ نه راشی، ورته داسې دا خندا که
بیا جاجوس په منده راوړي ، ورته دا ډکه پیاله که
ستومانی د ټولي ورځې په یو دم ئې دا فنا که
تبر، لور ورنه سنبال کړی، ډکه دا ورته پیاله که
دا رنګ مینه، خدمتونه د خاوند همیشه دا که
په دنیا کښې چرته وی به داسې بله همتناکه

دایې لاس وپښې چاپې کړی، ترهغې چې دابنه دمه شی
دپښتون دکور مېرمنې، زړۀ بیاهغې وختې ښه شی

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

اعلان

د سحر نه تر ماښامه
شپه او ورځې به لګیا وی
کروندې او اوبه خور به
دهٔ په وچ اوګړ سېدلی
وجود هره ورځ کولو

دا سپین ږیری هر سحر به
له خپل کوره راوتلو
چې ماښام به کور ته لاړو
چرته سېر نیم وړهٔ بچو ته
په خیرن څادر کښې یوړو

خدایے بچی وو ډېر ورکړی
ژوند یې څهٔ وهٔ یو دوزخ وهٔ
پکښې دا به سوزېدلو

په دلو دلو غنم به
د خان کور ته یې لېږلو
خو ددهٔ په خوار قسمت کښې
یو چپه وچه ډوډۍ وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوه ورځ سحر وختي چې
کله دا راپاڅېدلو
شهزادګۍ د ژوندانهٔ ترې
لرې لاړه هغه ځاے ته
چې ترې بيرته هغه ځاے نه
هيڅوک بيا نهٔ دی راغلی

نو ملا صېب د جماعت نه
دا اعلان اوکړو ملګرو!
چې د برکلي خانانو
هغه خوار غريب نوکر يې
ماسپښين لمانځهٔ نه وروستو
ددهٔ خوار به جنازه وی
دا به خاورو ته سپارے شی

جنازه چې د سپين ګل کاکا
لهٔ خپل کوره راوتله
خپلو لونو او ځامنو
ورته سقاط کښې خپلې اوښکې
تويولې او لېږلې

دا د هغه چا نوکر وهٔ
چې په کور کښې هره شپه به
خرمستي دی چې کېدلې
خو د دهٔ خوارو بچو ته
سپورې ستغې او ديکې وې

هغه کور د لوئ خان وهٔ
هلته تل شراب کباب وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغـــــــه کـــــور د یـــــو غریـــــــب وۀ
دلتــــــــه لــــــــوړه، دلتـــــــه تنـــــــده

د غریـــــب ســـــړی پــــه کـــور کښـــــې
وچ ســـــــوکړک تشــــــې شــــوملې وې
ډېــــــر ځـــــــامن او ډېــــــرې لونـــــه
دا یـــــــــې لویــــــــه ســــــــرمایه وه

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا څوک دے؟

پـــــــــــــــــه زړو لارو روان دے
عجیبـــــــه غونـــــــدې انســـــان دے

نـــــهٔ خبـــــر لـــــهٔ خپلـــــه ځانـــــه
نـــــهٔ خبـــــر لـــــهٔ دې جهـــــان دے

دا چـــــې چرتـــــه ګټـــــه ګـــــوری
نـــــو خـــــتلے تـــــر اســـــمان دے

کـــــهٔ یـــــې هلتـــــه کـــــار اونـــــهٔ شـــــو
بیـــــا پـــــه بـــــل خـــــوا دا روان دے

وروســـــتو مخکښـــــې هـــــیڅ نـــــهٔ ګـــــوری
نـــــهٔ پـــــه ســـــود او نـــــهٔ پـــــه زیـــــان دے

کـــــهٔ تـــــا غـــــوړه ګوتـــــه ورکـــــړه
نـــــو بیـــــا تـــــا ځنـــــې قربـــــان دے

څـــــهٔ چـــــې زړهٔ ورتـــــه اووائـــــی
هغـــــه کـــــار پســـــې روان دے

زړور دے خـــــو بیـــــا ولـــــې؟
د ورور مـــــرګ ورتـــــه اســـــان دے

پـــــه ترخـــــې دا نـــــهٔ پـــــوهیږی
خـــــوږ یـــــې دا رنـــــګ څـــــهٔ بـــــل شـــــان دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

پـــه خبــــرو دے کـــه پوهـــه کـــړې
نـــو بیـــا ســـخت لکـــه ســـندان دے

خـــو افســـوس چـــې نـــهٔ پـــوهیږی
بـــس یـــو دا پکښـــې نقصـــان دے

ګنـــې عقـــل، فکـــر ډیـــر هـــم
خـــدائے ورکـــړے ښـــهٔ پریمـــان دے

دا پـــه خپلـــه ځـــان تـــه ســـپر دے
ددهٔ بـــــل شـــــانې ګـــــزران دے

ددهٔ چـــــرت نـــــه خرابیـــــږی
څـــوک ســـپوږمۍ تـــه کـــهٔ روان دے

دا چـــې اورســـی پنجـــاب تـــه
بیـــا یـــاد شـــوے دا پـــه خـــان دے

کـــهٔ دا لاړ شـــی کراچـــۍ تـــه
خلـــق وائـــی چـــې پټـــان دے

دا پـــه خپلـــه هرڅـــهٔ، هرڅـــهٔ
دا پـــه مـــا بانـــدې ډیـــر ګـــران دے

چـــې زمـــا د قـــام زلمـــے دے
زمـــا روح دے، زمـــا ځـــان دے

.....٭٭٭.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

آزادی

هغـه ازادی چې مـونږ پـه سـرو وینـو ګټلـې ده
تـش د زنـده بـاد پـه نعـرو مـونږه تـل پـاللې ده

هغـه ازادی چـې مـا وې جـوړ د امـن کـور بـه کـړم
هغـه مـې لـهٔ سـره نـه لیـدلې، نـه مونـدلې ده

هغــه ازادی چــې مــونږ د ســر پــه بــدل غوښــتې ده
هغــه اقتــدار دپــاره مــونږ نیمــه بــائیللې ده

هغــه ازادی چــې خوشــحالی اوســوکالی راوړی
هغـه هـره ورځـې هـره شپه مـونږه ژړلـې ده

هغــه ازادی چــې د اغیــارو منــت بــاره ده
هغــه خــو نــن ځکــه دم خټلــې، ســاه راښــکلې ده

هغــه ازادی چــې دشــپونکی د خلــې ســندره شــی
هغــه د خیبــر پــه دنګــو غــرو کښــې غلــې غلــې ده

هغــه ازادی چــې مــونږ تــه زیــرے د ســحر راوړی
هغــه تــورو شــپو کښــې د حــالاتو مــونږ لیــدلې ده

هغــه ازادی چــې مــونږ یــې غــواړو ولــې نــهٔ راځــی
هغــه بیــا لــهٔ ســره د ســرونو قربــانی غــواړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغـه ازادي چـې مـونږ يـو مـوتي، يـوه خلـۀ کړي تـول
هغــه ښــۀ پــه زوره ترانــه د افغــانی غــواړی

هغــه ازادي چــې تــول وطــن پــري مينــه مينــه شــی
هغـــه د اعجـــاز غونـــدې ســـرتيره ليـــونی غـــواړی

۱۴ اګست ۱۹۹۷ دوبئ

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

منزل

چـــــې مـــــې لار تيـــــارهٔ تيـــــارهٔ وی
پکښـــــــې هـــــــم وی ګړنګونـــــــه

شـــــل زمـــــونږ وی پښـــــې لاســـــونه
او پـــــه ســـــترګو هـــــم ړانـــــدهٔ وو

دا ســـــې حـــــال کښـــــې بـــــه ملګـــــرو!
مـــــونږه اورســـــو منـــــزل تـــــه

کـــــهٔ زمـــــونږه دغـــــه حـــــال وی
دا خـــــو دوه پنځـــــوس کالونـــــه

داســـــې زرکالـــــه کـــــهٔ تېـــــر شـــــی
مـــــونږ بـــــه وايـــــو چـــــې روان يـــــو

خپـــــل منـــــزل تـــــه بـــــه رســـــيږو
ولـــــې دا بـــــه زمـــــونږ خيـــــال وی

حقيقـــــت کښـــــې بـــــه ملګـــــرو!
دا بـــــه تـــــش د خـــــوب ليـــــدهٔ وی

هغـــــه ملـــــک چـــــې مـــــونږ ګـــــټلے
پـــــه يـــــو نـــــوم د ديـــــن اســـــلام وهٔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

مونږ پرې داسې کانې اوکړې
جماعتونه مو مورچې شوې

او کورونه مقبرې شوې
مونږ يو بل ته نېغې توپې

تل د کفر دی نیولې
نه پاخه مسلمانان شو

نه خو پوخ زما ایمان شو
داسې حال کښې به ملګرو!

څنګه يو موټے او يو ځان شو
تش د خلې په ډزو ډوزو

که پاخه مسلمانان شو
چې هر کس پکښې لیډر دے

د هر چا خپله پارټی وي
هر يو ځان له پکښې سپر دے

دا به څومره ځان ځانی وی
دا سې حال کښې به ملګرو!
مونږه اورسو منزل ته

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

مولانا استاذُنا عبدالمنان عبېد دويم ماذون صېب
د لاچۍ

يادګيرنه:-

د سينی خټکو روحانی، علمی شخصيت **مولانا استاذُنا عبدالمنان عبيد** د کال ۱۹۷۷ د جون د مياشتې په ديارلسمې نېټې د نری بس په حادثه کښې په حق اورسېدۀ. په صابر اباد ضلع کرک کښې د خپل استاد د جنازې نه په واپسۍ کښې ورته دغه حادثه پېښه شوه.

د خټکو د سر سيورے، د خټکو د زړۀ سر وۀ
دحالاتو په تيارو کښې رونېدلے سپين سحر وۀ
تربنه جمع چارچاپېره به هر وخت وۀ تږی زړونه
ناقلاره زړو دپاره د سکون حوض کوثر وۀ

خټک هسې هم بېرخوار وو، اوس لا نور هم خوار وزار شو
دهستۍ لوړې غونډۍ نه حقيقت کښې راګوزار شو
چې سالار راځنې لاړو، د مرګی په خوب ودۀ شو
پښه نيولی کاروانونه سمه لاره کښې ايسار شو
د رسمونو، رواجونو بتخانې يې نړولې
په مړو زړونو کښې يې شمعې د توحيد به بلولې
کۀ هرڅو په چاپېرچل کښې هره خوا تيارۀ تيارۀ وه
دا تيرې د ګمراهئيو په ايمان يې رونولې

دانسان د احساس سترګې ړندې شوې وې ملګرو!
ورور د ورور په مری ناست وۀ، دبل غوښې يې خوړلې
انسانانو کښې د مينې وروروليۍ جذبات سا ړۀ وو
مړې سکروټې وې، ايرې وې چې بس دوئ به پوکولې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ختک اوس لاسونه مړی، سر تندی وهی په زوره
خدایه! نهٔ دے دز غملو، دغه غم ځهٔ داسې غم دے
خلق ډېردی پیداشوی خو بیا هېر شی پس لهٔ مرګه
خو په مرګ د مولوی صیب نن په هر سړی ماتم دے

دے چا نهٔ وهٔ پیژندلے دوئ هر څوک وو پیژندلی
خو په مرګ یې بیا هر چا وو ښهٔ په زوره زور ژړلی
د فساد تورو تیارو کښې د توحید بله ډیوه وه
د اعجاز غوندې بې لارو ته یې سمه لار ښودلی

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

تصور او خوب

لکه د ژوند تودو سړو نه يو ستومانه زړګے
دچا خيالونو کښې ځان ورک کړی ستومانی اوباسی
يا يو مئين زړۀ چې مايوسه شی، دچار اتلو نه
نور وس يې نۀ وی خودخلې نه اسوېلی اوباسی

يا يو خولې خولې مزدور چې په خپل کټ او پوزی
خپل مات وجود ودۀ کوی، بې ارامی اوباسی
يا يو د هاړ تندې وهلے چې په جام پرېوزی
په غټه غټ اوښی اوبۀ، تاؤ لۀ زړګی اوباسی
داسې زۀ هم چې کله کله ناقرار شمه ډېر
راځی کۀ نۀ راځی څۀ خوب خو ځان په زور ودۀ
کړم
کله په مخه مې چې خپل سوی فکرونه واخلی
ځان له يوښکلی شان رنګينه دنياجوړه زۀ کړم

چې تصور دې کله کله را په زړۀ شی ګلې!
وايم چې والوتے او تاته په هوا دراغلے
روغ لېونے شم، نۀ په ځان نۀ په جهان ووم ګلې!
هر څه چې کېږی خو يو ځلې خامخا دراغلے

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکــه شــاعر بانــدې الهــام چــې د شــعرونو اوشــی
قلــم راواخلـــی او کاغـــذ بانـــدې غـــزل اولیکـــی
پــه تصــور کښــې پــه وطــن د ښــاپیرو اوبلوســی
هلتـــه د حســـن ښـــاپیرۍ ســـره چېـــړل اولیکـــی

او کلـه خیـال کښې چرتـه لاړ شی دجانـان غېږې تـه
هــر یــو انــدام تــه یــې حېــران شــانته لیـدل اولیکــی
دا مصــور چــې یــو رنګیـن غونـدې شـاهکارجوړوی
ورســـره ســـم د خپــل مئــین زړهٔ درزېــدل اولیکـــی

دغـه شـاعرچې پـه لفظونـو کښـې تصـویر جـوړوی
ځان ته یو ښـکلے شـان رنګینه ښاپیرۍ جوړه کړی
دغه شاعر چې د خپل خیـال پـه رنګینو کښې ورک
شــی
پـه تصـور کښـې څـومره ښـکلې دنیـاګۍ جوړه کړی

وایـم تـر څـو بـه مـې پـه زړهٔ بانـدې ورېـږې ګلـې!
آخـــر شـــاعر یـــم قلـــم پورتـــه کـــړم غـــزل اولـــیکم
پــه تصــور کښــې دې ســرې شــونډې، سـپین رخســار
راولــم
زړهٔ غلـــوم، ورتـــه شـــعرونه د چـــل ول اولـــیکم

څکــه زهٔ چـــې ارســـطو د مملکـــت نـــه ګلـــې!
د تصـــور پـــه دې ګنـــاه ویســـتلے شـــوے یمـــه
اوس هــم هغــه یــم، د خیــالونو د دنیـــا اپلاطـــون
پـردو خـو پرېـږده، خپلـو هـم ډېـر ډېـر رټلـے یمـه

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاچی کلي ته د یو وزیر په راتلو

چرتـــه خبـــره چـــې د خېټـــې مړولـــو اوشـــی
د ســترګو رپ کښــې ورتــه هلتــه خېټــه ور اورســی
یـــا آوازه د یـــو وزیـــر نـــیم د راتللـــو اوشـــی
ورتــه ســتر خېټــی وړ.ی تـر.ی دومــره زر اورســی

چرتــه وزیرچــې لارخطــاکړی زمونږ.خوالــه راشــی
نوورتــه مخکښــې خودعرضــه څومشــران اودروی
شـغ شـی وزیرچـې ورنـه تېـر شـی، خـوې خلـې پـاتې شـی
دویٔ وازه خلــهٔ لکــه ســرکوزی ګیــدړان اودروی

چرتــه وزیــر تــه کــهٔ یــو کلــی کښــې ټیکالــه اوشــی
ورتــه ســترخېټی او پلــن ســری څــو مشــران راشــی
امســا پــه لاس، نېغــه شــمله دکلــی خــان او ملــک
د مــــودو اوړ.ی ورتــــه داســــې غریبــــان راشــــی

یــا کلــه وخــت چــې د ووټونــو آخســتلو راشــی
مــونږ. غریبــانو تــه هــر خوانــه لیــډران رادرومــی
مطلــب یــې خپــل وی، دروازې ولــې زمــونږ. مــاتوی
غــرض راخســتی مونږ.تــه داســې ډېرکســان رادرومــی

داسې مشران به وائی، مونږ. ته وایه ګټه اوکړی
چاچې مدام دخپل اولس په سر روپۍ اخستې
دا هــم هغــه دی، د انګرېــز خوشــامدګرو ځــامن
چــاچې انعــام کښــې د انګرېزنــه نــوابۍ اخســتې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اے د مشـــرانو نـــه محرومـــه لیونـــو خټکـــو!
راځـئ چې مشـر ځـان لـه اوګـورو، لښـکرجوړکړو
دوخـــت ځانګوکښـــې ودهٔ شـــوو اے پرتـــو خټکـــو!
پــاڅئ راوپیښ شــئ چــې د شــپې ځنــې ســحر جــوړ کــړو

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

د قربانۍ غوايهٔ

يو ساتلے شان غوايهٔ وهٔ
داسې بل کلی کښې نهٔ وهٔ

هر چا غوږ نه وهٔ نيولے
ښکر چې يې نهٔ وهٔ څکه ښه وهٔ

سوداګرو کله يو خوا
کله بل خوا ګرزولو

نهٔ يې پرش وهٔ چا ليدلے
نهٔ يې څوک راپرزولو

قصابانو ددې کلی
قربانۍ ته وو ساتلے

ددې ګډو بزو وطن کښې
بې قيمته وهٔ ختلے

د آختر نه مخکښې دغو
ظالمانو نن قربان کړو

ددې ګډو بزو وطن کښې
ژوند يې هر څاروی ته ګران کړو

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

اختر مو مبارک شه

فلسطین کښې چې سرې وینې دی بهیږی
سرۀ اورونه په عراق باندې وریږی

افغانان سره په خپله کښې ستړیږی
په کشمیر کښې لړ په ډېرو راسوریږی

چیچنیا او په بوسنیا کښې چې څۀ کیږی
مسلمان دے په هر ځائے کښې چې قتلیږی

داسې حال کښې چې راغلے دا آختر دے
خلۀ زما مبارکی ته نۀ جوړیږی

خو مجبور یو چې زمونږه خوشحالی ده
ځکه یو بل سره خاندو، خوشحالیږو

خو بیا هم دومره بې خونده خلق نۀ یو
چې د ورور په قتلیدو به نۀ دردیږو

ځکه وایو چې آختر مو مبارک شه

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو تاثر

لکـــه يـــو تـــرږے مســـافر چـــې د اوبـــو پـــه طمـــع
دچـــا پـــه در لکـــه ســـوالی ســـتړے ســـتومان اودری
تـش دجـامونو پـه کړنګـا يـې خلـه اوبـهٔ اوبـهٔ شـی
دا د يـو ګـوټ پـه طـمع هسـې حق حېـران اودری

داسـې هـم ماتـه يـې کـول د سـترګو تـش سـتونه
کلـه پېـرزو يـې وو پـه مـا د مينـې دا خوندونـه

يـا يـو يتيم چـې ورږے تـرږے د چـا کـور لـه راشـی
ورنـه ډوډئ غـواړی د خپـټـې لېـونئ پـه خـاطر
دکـور خاونـد يـې پـه ديکـو ديکـو لـهٔ کـوره شـړی
دےاورتـه پښوکښـې بـس لـوغړيږی دډوډئ پـه خـاطر

داسـې مـاهم ورنـه دمينـې خېـر غوښـتو ملګـرو!
زړهٔ مـې بـې وسـه ورتـه پښوکښـې لوغړيـدوملګرو

نـهٔ يـې پـه مـا د خپلـې مينـې پېرزوئينـه اوکـړه
د مينـې تـرږے هـر ارمـان مـې پـه ارمـان پـاتې شـو
نـهٔ مـې تـرې سـترګې مړيـدې اؤ نـهٔ مـې زړهٔ صـبربـهٔ
بـس پـه ليـدو ليـدو کښـې زړهٔ مـې حـق حېـران پـاتې شـو

.....✱✱✱.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

ننګيالے خوشحال

د اورنـــګ د عظمتونـــو غـــرور مـــات شـــو
چـــې راپورتـــه يـــو پښـــتون لـــهٔ اکـــوړی شـــو
د افغـــان پـــه ننـــګ يـــې اوتړلـــه تـــوره
پـــه اورنـــګ بانـــدې يـــو تنـــدر د اســـمانـی شـــو

يـــوه چغـــه د غيـــرت او حُريـــت وه
پښـــتونخوا يـــې هـــر اورنـــګ وتـــه تنـــور کـــړه
غـــر او ســـمه کښـــې خـــوره شـــوه دغـــه چغـــه
کـــهٔ مغـــل هـــر څـــو بنـــدی پـــه رتنبـــور کـــړه

د خېبـــر لـــهٔ ســـره داســـې غـــږ يـــې اوکـــړو
يـــهٔ پښـــتونه! کـــهٔ ويښ نـــهٔ شـــوې نـــو ورکېـــږې
کـــهٔ پيـــدا دې پـــه خپـــل ځـــان کښـــې اتفـــاق کـــړو
هـــيڅ مغـــل بـــه دې زيـــر نـــه کـــړی کـــهٔ پـــوهېږې

پـــه يـــو لاس کښـــې يـــې قلـــم پـــه بـــل کښـــې تـــوره
پښـــتونخوا ئـــې چـــې غيـــرت تـــه لمســـوله
ســـپين ســـحر د ازادئ تـــه وۀ لېوالـــه
خپلـــواکی د خپلـــې خـــاورې يـــې غوښـــتله

دا يـــې اووې يـــا بـــه زۀ يـــا بـــه مغـــل وی
د افغـــان پـــه ننـــګ مـــې تـــوره وتړلـــه
ننګيـــالے د زمـــانې خوشـــحال خټـــک يـــم
د مغـــل د عظمـــت مـــور بـــه کړمـــه بـــوره

خـــو بـــې ننګـــو پښـــتنو کښـــې هـــيڅ چـــرت نـــهٔ وۀ
د وختونـــو پـــه زانګـــو کښـــې ټـــول اوده وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړۀ چــاودلے د مرګـــی پـــه خـــوب وده شـــو
پښـــتنو کښـــې هغـــه ســـرۀ بڅـــری نـــۀ وو

پښـــتونخوا ئـــې چـــې پـــه تـــوره نازېدلـــه
هغـــه تـــوره د پښـــتون ده زنـــګ وهلـــې
دخوشـــحال د عظمـــت نـــاوې هـــم خفـــه ده
پښـــتنو چـــې د وختونـــو بنـــګ دي څښـــلی

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

لور

کـــۀ د قـــام او د ملـــت لـــۀ پـــاره غـــواړې
هـــر ارمـــان دې دځـــامنو خـــدائے پـــوره کـــه
دښـــمنی دپـــاره تـــۀ کـــۀ د ورور غـــواړې
اعجـــاز وائـــی چـــې همـــېش د لـــور دعـــا کـــه

زمـــا ســـتا چـــې چرتـــه لـــور اوشـــی، خفـــه يـــو
خـدائے کـه ځـوے راکـړی، جـامو کښـې نـۀ ځـائيږو
مـــونږ آختـــه آخـــر پـــه څـــه پـــه واويـــلا يـــو
مـــونږ د خـــدائے پـــه دو کـــارونو نـــه پـــوهيږو

ولـــې نـــۀ ګـــورې چـــې دا هـــم ســـتا ځيګـــر وی
پـــه دې څـــۀ چـــې دا وادۀ شـــی او د بـــل شـــی
چـــې رنځـــور شـــي ناســـته ســـتا د کـــټ پـــه ســـر وی
ســـتا نيـــازبين ځـــوے د وادۀ نـــه پـــس بـــدل شـــی

دا دې هېـــر شـــو، چـــې پيـــدا تـــۀ لا د چـــا يـــې
دا کـــۀ نـــۀ وے تـــۀ بـــه څنګـــه زيږېـــدلې
تـــۀ راغلـــے پـــه دې لار پـــه دې دنيـــا يـــې
پـــه دې راز تـــۀ ولـــې بيـــا نـــۀ پوهېـــدلې

دغـــه ســـتا لـــور کـــه د بـــل د کـــور ښـــکلا شـــی
نـــو هـــم ســـتا غونـــدې زلمـــی بـــه راپيـــدا شـــی
تـــۀ د لـــور پـــه زيږېـــدلو خفـــه مـــۀ شـــې
هغـــه کېـــږی چـــې څـــۀ خوښـــه د الله شـــی

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل څهٔ ته وائی؟

زهٔ دا منم چې غزل څهٔ وی؟ غزل څه ته وائی
کهٔ دا د سرو شونډو خندا ته د ښکلا ته وائی
نو زهٔ غزل د چا ښکلا پورې محدود نهٔ ساتم
زما غزل د خوشحالئ ښکلی صبا ته وائی

غزل یو صنف نازک سره خبرې نه دی
غزل د وخت د تقاضو آئینه دار جوړ شوے
غرل د لوړ تخیلاتو وسعتونه لری
غزل دهردورد تاریخ ښکلے شاهکار جوړ شوے

غزل د نرمو تورو زلفو سره لوبې نهٔ دی
غزل انسان ته سمه لاره د ژوندون ښودل دی
غزل یو مینه او د مینې خرمستی هم نهٔ دی
غزل د مینې وروولئ او د تړون ښودل دی

وایم غزل د خوشحالئ د سباوون زیرے دے
وایم غزل د ظلم شپې د زړهٔ چاودون زیرے دے
وایم غزل په ظالمانو د عذاب چغه شی
وایم غزل مظلوم انسان ته د ژوندون چغه شی

لاچی ۱۹۷۴

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

شهناز

(د ګهمکول شريف (کوهاټ) په غرونو کښې يوه معصومه جينۍ چې يو ظالم د مينې په جرم قتل کړه، د هغې جرم دا وۀ چې هغه په دغه ظالم مينه شوې وه. دا د کال ۱۹۷۶ واقعه ده)

مينــه کــول خــو زۀ مــنم ملګــرو! بــد خــو نــۀ دی
خــو دا ورِ ســترګې زمانــه پــه مينــه څــۀ پــوهيږي
دلتــه خــو مينــه حقيقــت کښــې د هــوس نامــه ده
دلتـــه د مينـــې پـــه ګنـــاه هـــره شـــهناز قتليـــږي

آ ميمـــونۍ خـــو لا غـــوټۍوه، غوړيـــدلې نـــۀ وه
د زمـــانې د شـــيرعالم د لاســـــه اوريژيـــــده
لا پـــرې بادونـــه د ســـپرلی هـــم لګيـــدلی نـــۀ وو
د زمـــانې ســـپيرۀ خـــزان لمبـــو کښـــې اوســـوزيده
آدفطـرت دښـکلی حسـن زړۀ راښـکونکے شـاهکار
چـې يـې ښائيسـت تـه پسـخيدل بـه دبهـار ګلونـه
داســې شــاهکارچې رنګيــدۀ اؤ ماتيــدۀ ملګــرو!
ولــې مــات نــۀ شــول د اسـلم غونـدې ظـالم لاسـونه

د پيغلتـــوب پـــه بـــام ختلـــې آ نيازبينـــه جينـــۍ
څـــومره ناترســـه پـــه چـــړو د يـــو يزيـــد قتـــل شـــوه
د خپلـــې مينـــې تقـــدس بانـــدې مئينـــه جينـــۍ
دخپلـــې مينـــې پـــه نـــاموس لکـــه شـــهيد قتـــل شـــوه

دلتــه خــو مينــه يــو ګنــاه ده نــور هــر څــۀ روان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکــه شــهناز پــه دې ګنــاه بانــدې قتلېــږی مــدام
چــې دا دســتور او دا ســماج او دا نظــام وی تــر څــو
مینــه بــه داســې بــدنامېږی، رســوا کېــږی ترڅــو

راځــئ پــه مـرګ یــې چــې ملګرو پـه جارجـار وژاړو
څـــومره ناترســـه نـــن د مینـــې میمـــونی قتلېـــږی
راځــئ ســماج تــه پــه دې ظلــم احتجــاج چــې اوکـړو
ګنـــې ظلمونـــه بـــه مـــدام داســـې پـــه مـــونږه کېـــږي

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارمان

ستا شباب زما جنون وے
ته لیلا او زهٔ مجنون وے

ته زما وے او زهٔ ستا وے
نهٔ خفګان نهٔ زړهٔ بدون وے

ته د مینې شېرینۍ وے
زهٔ فرهاد غوندې پښتون وے

ما په لپو لپو ښکلے
لهٔ هر غمه په امان وے

خېر ده نور کهٔ هیڅ هم نهٔ وے
خو یو زه او تهٔ جانان وے

تا د مینې ساز چېړلے
زما سر ستا په زنګون وے

چرته لرې په صحرا کښې
دواړو یو ځاے کښې ژوندون وے

چرته لرې یو جهان وے
بس د مئیو ښهٔ دوران وے

سر مې ستا په زنګون پروت وے
پوره دا زما ارمان وے

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

عشق

عشـــق د حـــالاتو د تلخـــۍ نـــه زيږېـــدلې څرېکـــه
عشـق دپـۍ مخـو بـې رخـی نـه بورنېـدلې څرېکـه
عشـق د زخمونـو د سـرخۍ نـه رالوېـدلې څرېکـه
عشـق دسـرې وينـې دګرمـۍ نـه څڅېـدلې څرېکـه
عشـق داولـس پـه غـم لړلـې د ژونـدون قصـه ده
نــــۀ دا يـــوازې د لــــيلا او د مجنـــون قصـــه ده

عشـــق د کلهـــم انســـانيت د وروروروڵـــۍ فلســـفه
عشـــق دانســـان د محبـــت او ســـوکالۍ فلســـفه
عشـــق د زردار او د نـــادار د يـــوالۍ فلســـفه
عشـــق دخوشـــحال دننـــګ وپـــت، پښـــتونولۍ فلســـفه
عشـــق دخوشـــحال دتـــورې شـــرنګ او د غيـــرت قصـــه ده
نــــۀ د لـــيلا او د مجنـــون د محبـــت قصـــه ده

عشـق مړېـدل، ژونـدی کېـدل دی د صـبا پـه تکـل
عشـق غوړېـدل او رېژېـدل دی د خنـدا پـه تکـل
عشـق غورزېـدل اؤ پاڅېـدل دی د بيـا بيـا پـه تکـل
عشـــق ســـوزېدل او بلېـــدل دی د رڼـــا پـــه تکـــل
عشـــق دحـــالاتو د تيـــرو د زړۀ چـــاودون قصـــه ده
نــــه ده يـــوازې د لــــيلا او د مجنـــون قصـــه ده

عشـق د خپـل ځـان پـه معرفـت دی د الله پېژنـدل
عشـق پـه مجـاز کښـې همېشـه د حقيقـت لټـول

(c) ketabton.com: The Digital Library

عشــق پــه صــحرا کښــې د لــيلا د ښــکلاګانو ليــدل
عشـق پـه خپـل ژونـد کښـې پـه ژونـدون پسـې مـدام ګرځېـدل

عشـــق د حـــالاتو د تيـــرو د ســـباوون قصـــه ده
عشــق دظــالم دظلــم شــپې دزړهٔ چــاودون قصــه ده
نـــهٔ دا يـــوازې د لـــيلا او د مجنـــون قصـــه ده
عشــق داولــس پــه غــم لړلــې د ژونــدون قصــه ده

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاچۍ چې زما
پلارګنے کلے دے

خزانــــه د تــــاريخونو، دازمــــونږ کلــــے لاچــــۍ ده
آئينــــه ده د وختونــــو، دازمــــونږ کلــــے لاچــــۍ ده

دبابرنــــه ترخوشــــحاله، پــــه دې لاردی ډېرراغلــــی
دغــــې زمکــــې دوختونــــو ډېــــر جنګونــــه دی ليــــدلی
ټکانــــه يــــې د فوځونــــو، دا زمــــونږ کلــــے لاچــــۍ ده

افرېــدی، ختــک، غلجــی اوتورخېــل پکښــې ابــاد دی
اکوړخېل، موچيان او داسې بډه خېل پکښې اباد دی
خېلخانــــه دۀ د قومونــــو، دا زمــــونږ کلــــے لاچــــۍ ده

د ولــــۍ نــــه درابــــو کــــاڅو پــــورې دغــــه واړه کلــــی
د ســــينی خټکــــو نــــوم بانــــدې يــــادېږی دا ښــــاغلی
آســــتانه يــــې ده خېلونــــو، دا زمــــونږ کلــــے لاچــــۍ ده
دغــــې زمکــــې ډېرنومــــوړی بــــاتوران دی زېږولــــی
دمړانــــې پــــه دنيــــا کښــــې ټــــول جهــــان دی پېژنــــدلی
مېخانــــه د عظمتونــــو، دا زمــــونږ کلــــے لاچــــۍ ده

دخوشحال نه پس ته که هر څو کۀ دلې حالات بدل
شــو
دغه خلق نه چا خپل کړۀ، نۀ په خپله دچا خپل شو
نشــــانه ده د ظلمونــــو، دا زمــــونږ کلــــے لاچــــۍ ده

پــــه دې مځکــــې پيداشــــوی لــــوئې لــــوئې عالمــــان دی
هــــم پيداپکښــــې بــــې شــــمېره شــــاعران اواديبــــان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

درس خانــه ده دعلمونــو، دازمــونږ کلــے لاچــی ده

چــار چــاپېره تــرې پراتــهٔ دی مزارونــه د بزرګــانو
چــې یــې زړونــه رونـول بــه پــه توحیـد د انســانانو
درس خانــه ده دعلمونــو، دازمــونږ کلــے لاچــی ده

د ماللی خلې په خوا کښې دغه خړ پړ زمونږ کلے
ګران دے دومره په ما ګران دے لکه وی دلیلا کلے
درخانـــه ده د لعلونـــو دا زمـــونږ کلـــے لاچـــی ده

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

دنیا

چې نهٔ ستا ده نهٔ زما ده
دا دنیا وایه د چا ده

کهٔ یې غواړې چې دا ستا شي
نهٔ خپلېږی، بې وفا ده

چې نن شته او صبا نشته
د شګې هسې ځلا ده

د یو څو ورځو لهٔ پاره
یو رنګینه مشغولا ده

چې ستا دوې سترګې غړېږی
هم ښائیسته ده هم زیبا ده
تا به ځان پسې راکاږی
چې تر څو ئې ستا سودا ده

بلاګانې ترې جوړېږی
دا بلا داسې بلا ده

وایه چا ده خپله کړې
وایه چا سره پخلا ده

نو بیا ځله پسې درومې
چې نن شته صبا فنا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

آ، پــــه زړونـــــو بادشــــاهی کــــړی
د انســــــــان عظمــــــــت هــــــم دا ده

خیـــــر ښــــیګړه د ي، د بــــــل هـــــم
د دنیــــــــــــــا دا مـــــــــــــــدعا ده

د رحمـــــــــــن دغـــــــــه وینـــــــــا ده
دروغ نـــــــــــــۀ دی دا رښـــــــــــتیا ده

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه څوک وه؟

هغه څوک وه؟ چې د غرونو شهزادګۍ به یادېله
چې به کوز به سمې له راغله، تږې حیا به شرمېله

هغه څوک وه؟ ټوله شپه ئې چې میچن به غروله
د ملا بانګ سره سمه چې سحر به پاڅېدله

په سترغولی کښې به دا لکه د زرکې ګرزېدله
دغه حوره د جنت مې په دې مځکه اولیدله

چې سپوږمۍ یې هم ښائیست نه شرمېدله
دغه څوک وه؟ هسکه غاړه چې په ځمکه ګرځېدله

چې حیا یې هم حیا ته لۀ ډېر سوخته پسخېدله
دا چې پټ مخ وه روانه، څومره ښکلې ښکارېدله

خبر نۀ ووم چې دا راغله او په کومې لورې راغله
د هوسۍ غونډې په دَو، دَو لۀ هیبته زغلېدله

خو په سوو لوو زړونو لکه تندر غورزېدله
زۀ حېران ورته ولاړ وم، داچې مخ په وړاندې تلله

داخو هغه پښتنه وه، ما به خوب کښې چې لیدله
چې راویښ شوم، بیا مې داسې

.....✷✷✷.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

جمهوريت

ګرېوانونـــو د يـــو بـــل تـــه مـــو لاســـونه اچـــولي
د جمهـور پـه نامـه ګـوره، پـه کرسـۍ يـو جنګېـدلي
زه د تـــا ځـــنې ماتومـــه، تـــا مـــې پښـــې دی رانيـــولې
زۀ لوررورســره پــه جنــګ يــم، مــونږ يــو بــل دی پرزولــی
ټــول پــه خپلــه کښــې آختــه يــو، دی يــو بــل مــو ړزولــی
پــه دنياکښــې چرتــه وی بــه، داســې نورځــوک شــرمېدلی
دا هغــه جمهوريــت دے زه او تــۀ يــې دعويــدار يــو
دا ددغــې برکــت دے، د يــو بــل ځنــې ويــزار يــو

راتـه وايـې سپرلے راغـے، ټول وطن بـه شـی ګلونـه
دا خــزان د غريبــۍ بــه، اوکــړی دلتــه نــه کوچونــه
ورکوو به هر غريب تـه، هر مزدور تـه خپل حقونـه
ټولــو خــوارو د وطــن تــه، ورکــوو بــه پلاوونــه
غريبـــانو د وطـــن تـــه ، خوشـــحالی بـــه ورکـــوو
مونږدخيـال پـه غونـډۍ ناسـت يـو، کـوو دارنګـې سـوچونه
لټـــوو پـــه خپلـــې خـــاورې جنتونـــه، جنتونـــه

زمونږداسـې خـوار قسـمت دے، چـې يـې لا پـه انتظـار يـو
دلتـه دغـه سياسـت دے، چـې يـو خـوره نـو لا بـه خـوار يـو

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس هغه وختونه لاړل

اوس هغه وختونه لاړل
تا به ماته، ما به تاته
دغه زمکه آسمان يو کړل
زۀ په تا به نازېدمه
تۀ په ما به غولېدلې
چې به تا د کوټې سر نه
ماته څومره اشارې کړې
ما به وې چې درنه ځار شم
تا به وې چې ما درواخله
لرې بل وطن ته بوځه
خو ما داکولے نۀ شو
ما به وې چې شهزادګۍ يې
خو زۀ تش د وچې خان ووم
ګنې ما به چرته لرې
دنګو لوړو غرونو مينځ کښې
د خوږو اوبو په غاړه
يووړوکے شان کورګے به
کاڼو خاورو نه جوړ کړے
خو ما داسې کوے نۀ شو
اوس هغه وختونه لاړل
څکه ژوند اوس هغه نۀ دے
دا دنيا دومره وړه شوه
اوس نړۍ واړه يو کور دے
چې تۀ څۀ وخت کله غواړې
د هوا په څپو هر وخت

(c) ketabton.com: The Digital Library

زۀ او تۀ دواړه خبرې
ښۀ په مینه هم کوے شو
کۀ مونږ یو بل لیدل غواړو
په اسانه هم لیدے شو
خو اوس مینه هغه نۀ ده
چې د زړۀ په زور کېدله
اوس چې څۀ هم کول غواړې
داپه مال او په زور کېږی
چرې دا دواړه کۀ نۀ وی
نوم د مینې چې وانخلې
هغه تش د قصو وخت وۀ
ما او تا چې اورېدلې
نۀ لیلا او نۀ مجنون شته
دغه ټول عبث قصې شوې
کۀ په مټو کښې دې زور وی
هر سړے به د ستا ورور وی
اوس هر څۀ بدل بدل دی
نۀ ګودر او نه منګی شته
د لیلا مجنون خبرې
د خیالی دنیا قصې شوې
اوس هغه وختونه لاړل
اوس نړۍ واړه یو کور دے

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګلفت حسین شهید

په لاره دحسین باندی چې تللې دې ګلفت
نو ځکه خوجنت ته رسېدلې دې ګلفت

دنورو سر ساتنه یې د ژوندیولوئے مرام وۀ
شرخوښوسره ځکه جنګېدلې دې ګلفت

دقام او د ملت دپاره هرڅۀ یې قربان کړل
نو مرګ د شهادت ته خندېدلې دې ګلفت

ژوندون یې آخرڅۀ وۀ، جیوقربان او زارېدل وو
مطلب د ژوندانۀ مونږ ته ښودلې دې ګلفت

منم چې دا رښتیا دی ،سل دی اومره یو دی مۀ مره
اعجازخټک هم دارنګې ستائیلې دې ګلفت

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

چـــې ځښـــوې شـــراب د مینـــې پـــه نظـــر د مســـتو ســـترګو
پـــه دا خـــوئ مـــې ځکـــه خـــوښ دے دا دلبرد مســـتو ســـترګو

زمـــا ســـترګې پـــرې خـــوږېږي، زمـــا زړهٔ چـــې پـــرې ډاډه وي
خـــدائے آبـــاد دې لـــري داســـې دا ګـــودر د مســـتو ســـترګو

سترګوسترګوکښـــې ســـت اوکـــړی، رانـــه اوتښـــتی مـــخ پـــټ کـــړي
کـــوي مینـــه پټـــه پټـــه پـــه هنـــر د مســـتو ســـترګو

څـوک یـې نـهٔ وینـی رادرومـی، څـوک پـرې هېونـهٔ پـو هېږي
چـې وریـږي کلـه غشـي، لـه سـنګر د مسـتو سـترګو

نـذرانې ورتـه شـاهانو، چـې د خپلـو زړونـو راوړې
مـا لیـدلې پـه دې سـترګو کروفـر د مسـتو سـترګو

هیڅ یقین مې خدائے زده نهٔ شي، چې به بچ ترې زما زړهٔ شي
راپســـې چـــې لګیـــا داســـې، وي لښـــکر د مســـتو ســـترګو

هرنظـر یـې سـخن سـاز دے خدائے ورکړے دا اعجـاز دے
دا همـه غـزل شـی، پـه اثـر د مسـتو سـترګو

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

O

(دا غزل دبنون تنقيدي ادبي ټولنې په انعامي مشاعرې کښې د دويم انعام حق دار ګرځولے شوے وۀ . د طاهرکلاچوی غزل ته وړومبے انعام ورکړلے شوے وۀ)

ستا د مينې لېونې چې وو، په دار شو
په مئينو کښې دې اوس خو ايله شمار شو

دا حرم کۀ بتکده وه، نۀ پوهېږم
لېونے زړۀ مې په پښو کښې ورګزار شو

په زاريو به دې هيڅکله خپل نۀ کړم
زما عشق هم د پښتون غوندې خود دار شو

غمژن زړۀ ته مې د سوز سندرې وايه
ايله سپک خو مې په دې د زړګی بار شو

ستا د مستو خمارو سترګو اثر وۀ
مېخانه کښې د جامونو ګړنګهار شو

دا **اعجاز** چې وۀ مدام خلقو رټلے
په دې څۀ کۀ جوړ په مرګ يې وير ناتار شو

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

حسن، مینه چې رایوځائے شی جانان شی
د چا سترګې، د چازړهٔ شی، دچا ځان شی

کهٔ زما جانان دې اولیدو په سترګو
تانه هېر به دجنت حورې غلمان شی

چې په مال، دولت ئې خوک اخستے نهٔ شی
کاشکې هر انسان که دغسې انسان شی

خلق وائي چې يې زړهٔ راځني يوړو
خو تازه پرې د اعجاز خټک ایمان شی

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

O

راشـــئ چـــې زۀ درکـــړم لېـــونی مینــــه
بـــل خـــوا ښـــکليو! ځلــه لټـــوئ مینــه

مـــا درتـــه شـــوملې او پيـــاځې راوړلـــې
غـــواړې کـــۀ لـــۀ مانـــه پرونـــی مینــــه

خلقـــو! لټولـــه ســـرو او ســـپينو کښـــې
هغـــه وه غريـــب کښـــې پخـــوانی مینـــه

مینــــه د غـــرض پـــه سياســـت شـــوله
جـــوړه شـــوه اوس دا پاکســـتانی مینـــه

چغښـــې چـــې د دوو غرونـــو میـــنځ کښـــې شـــوه
ځـــومره ده مظلومـــه افغـــانی مینــــه

دوه مئـــين جـــدا چـــې لـــۀ يـــو بلـــه کـــړی
دا بــــه وي رښـــتيا امريکنـــی مینــــه

مـــا اعجـــاز تـــه ژونـــد ځکـــه رنګـــين ښـــکاری
مـــا ســـره چـــې وی د شـــېرينی مینـــه

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

مـونږه پــه ســرۀ اورکښــې ژونــدون لــۀ ډېرناکامــه کــوو
طمــع د ننــګ چــې لــۀ بــې حســه ودۀ قامــه کــوو

هــر څــو کــۀ نــورو بانــدې بــدې لګــی ربښــتیا خبــرې
د ژونــد خبــره بــه همــېش د ژونــد لــۀ بامــه کــوو

دخپــل ښائیســت پــه بــام ختلــې دومــره مــۀ نــازېږه
مــونږه عــزت ســتا د ښائیســت لــۀ احترامــه کــوو

تــر څــو چــې مینــه پېغلتــوب تــه رســېدلې نــۀ وی
ددې دفــاع بــه تــر هغــې لــه هــر الزامــه کــوو

چرتــه چــې بــد پــه خلقــو تــش د مینــې تکــی لګــی
پــه داســې کلــی کښــې بــه څنګــه مینــه عامــه کــوو

هــیڅ پوهــه نــۀ شــو چــې پــه تابانــدې مئــین څنګــه شــو
وایــئ اعجــاز داســې کارونــه مــونږ بــې پامــه کــوو

.....✸✸✸.....

یادګیرنه ! چاراته وې چې ستا دا غزل بل یوشاعر پخپل نو م خپل کتاب کښې چاپ کړے نو ماوې چې دا خو ما دېاره لوئے اعزاز دے چې زما کلام هم څوك د دې جوګه ګڼي چې پخپل نوم ئې چاپ کړي ---- اعجازخټك

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

هغــــه چـــې ســـــترګو کښـــــې خبـــرې کـــوی
راتــــــه د میـنــــــې ډېـــــرې غــــورې کـــوی

حېـــــــران د کلـــــــی مشــــــرانو تـــــه یـــــم
دا چـــــې خبـــــرې کـــــوی ســــترې کـــوی

د فلســــــطین او د کشـــــمیر پـــــه زمکــــــه
خبــــــرې تـــــورې کـــــوی، زغــــرې کـــوی

چـــې د اعجـــاز غونـــدې لـــهٔ ســـره تېـــر شـــی
هغـــــــــه خبــــــــــرې زړَورې کـــــــــوی

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

هغه چې جام د پاسه جام سره هم خلۀ ورکوی
داسې ساقی ته به څوک څرنګې زړه نۀ ورکوی

په دواړه لاسه چې سحر ماښام لوټی مالونه
دومره غریب سړے به بل غریب ته څۀ ورکوی

کله د خدای په مینه مست، کله د قام په جذبه
سرونه دومره آرزان بیه پښتانۀ ورکوی

هغه ده بیا دزمانې منصور په دار خېژوی
ژوند ورنه آخلی خو ژوندون په ژواندانۀ ورکوی

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ملګــرو زهٔ پــه داســې ښــار کښــې اوســم
لکــه د مصــر پــه بــازار کښــې اوســم

شـــهبازګړه د ســـترو ځـــاے يـــادېږی
ځکــه د يــار د کــوڅې لار کښــې اوســم

خبــر دے کــهٔ نــه راځــي خــو هــا اووايــه
چــې دې خــوش فهمــه انتظــار کښــې اوســم

هغــــه د امــــن او انصــــاف غوښــــتنه
لکــه د تېــر وخــت چرتــه غــار کښــې اوســم

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ژونـــدون څـــۀ دے دا يـــو نـــوم د هنګـــامو دے
ســــــتړی لار د پرېوتــــــو اؤ پاڅېـــــدو دے

څـــوک پـــه غـــم لړلـــی ژونـــد ځنـــې بېـــزار دی
د چـــا ژونـــد خـــو بـــس يـــو نـــوم د رنګينـــو دے

چـــې د وخـــت هـــر يـــو طوپـــان تـــه غـــاړه وځـــی
منـــزل پېښـــو کښـــې بيـــاد داســـې لېونـــو دے

تېوســـــانو لـــــه ژونـــــدون لتـــــه ورکـــــړې
د ژونـــدون حـــق خـــو يـــوازې د زمـــرو دے

فيصـــلې زمـــونږ د کلـــی چـــې پـــردی کـــړی
دغــــه جـــــړ زمـــــونږ دټولـــــو مســـــئلو دے

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

پـروت پـه سـجده، زړهٔ کښـې خـدائے بـلا خـدایان ګرځـوو
مـونږ آذر خویـه دې کعبـې کښـې هـم بتـان ګرځـوو

خـدائے پـه هـر ځـه یـو پـوره کـړی خـو بیـا هـم ډېـر وړی
کچکول پـه غـاړه ځکـه مـونږ پـه ټـول جهـان ګرځـوو

د نړیوالـه کلـی خـان ملـک بـه ځـوک پـوهـه کـړی
پـه خپـل وطـن کښـې جنـازې مـونږه د ځـان ګرځـوو

عـدل انصــاف، د داســې خلقوبــه ځــوك ځــهٔ اومنــي
چــې دروغــژن یــو ځکــه ســر بانــدې قـرآن ګرځـوو

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ســـتا د خبـــرو د څـــواب بـــه نـــهٔ يـــم
هـر څـهٔ بـه يـم خـو سـپين کتـاب بـه نـهٔ يم

خلـــق مـــې لـــولی پـــاڼې پـــاڼې د ژونـــد
پـه مـخ راخـور دې تـور نقـاب بـه نـهٔ يـم

چـا نـه چـا، چـا پـورې خپـل ځـان تـړلے
د کتـــاب داســـې انتســـاب بـــه نـــهٔ يـــم

د ژونـــد مقصـــد کـــهٔ د جنـــت ګټـــل دی
آختـــه پـــه دغســـې عـــذاب بـــه نـــهٔ يـــم

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ځنـــې ســـرونه مـــې ليـدۀ ، پـــه نمـــر خاتـــۀ پرېواتـــۀ
ځنـــې ســـرونه آخـــر غـــوخ شــو، ورتـــه نـــۀ پرېواتـــۀ

دخاموشـــۍ لـــۀ شـــوره ډېـــرو ســـر تنـــدے اونيـــوۀ
دبېوســـۍ لـــۀ زوره ډېـــر پـــه زنګانـــۀ پرېواتـــۀ

دعـوې پـه چـا، آخـر د څـه ،پـه کـومې خلـې اوکړمـه
هلتـــه دامـــن دعـــوه ګيـــر ســـاړۀ واړۀ پرېواتـــۀ

غـــوره ټنـــا چرتـــه پـــه لـــرې وطنونـــو اوشـــی
تنـــدر آخـــر زمـــونږ پـــه کـــور پـــه هرکالـــۀ پرېواتـــۀ

ځـــان تـــه د ځـــان پـــه مقابـــل چـــې کلـــه زۀ اودرېـــدم
دزړۀ کعبـــې کښـــې مـــې بتـــان خـــوارۀ وارۀ پرېواتـــۀ

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

O

ګلــه! چــې پــه ســترګو کښــې اغــزے دې کــړم
ښـه ده چـې خپـل ځـان سـره يـو ځـائے دې کړم

تـــــا چــــې د ښـــو پــــه غشــــو اوويشــــتم
مـــړ ومـــه جانانـــه! راژونـــدے دې کـــړم

زۀ خـــو ســـتا پـــه ســـترګو جهـــان ګورمـــه
سترګې مـې هـم تـه شـوې چـې پـردے دې کړم

خلقـــو د مجنـــون خبـــرې هېـــرې کـــړې
ځـــان پســـې هـــم داســـې لېـــونے دې کـــړم

ســـتا اعجـــاز خټـــک بـــه ولـــې نـــۀ ســـتائی
سـتا يـو خـوږ نظـر دے چـې زلمـے دې کـړم

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

O

هيڅوک نۀ ګورى خپل ځان په ائينه کښې
بل ته ښائى بل انسان په ائينه کښې

تورې خاورې به د يار په ديدن موړ شى
ځان ته ګورې چې د ځان په ائينه کښې

خلقو خپلې برخې يوړې بختور شو
مونږ يې ګورو د ارمان په ائينه کښې

دا چې تا پورې يادېږى زمونږ کلے
ښکلے ښکارى د دوران په ائينه کښې

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

(درې شعرونه)

هـــر ســـړے نفـــرت لـــۀ يـــو ســـړی کـــوی
هــــــر ســـــړے ددۀ ســـــره يـــــاری کـــــوی

خدايــــه! د دجــــال فتنــــه بــــه ځنګــــه وی
ګـــوره! چـــې ړانـــدۀ مـــو مشـــری کـــوی

خپلـــو مـــې چـــاړۀ پـــه مـــری ايښـــې ده
خپـــل خـــو داســـې نـــۀ کـــوی، پـــردی کـــوی

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

پـــرون چـــې ورور د ورور مرګونـــه اُوکـــړل
مـــونږ پـــرې د پاســـه زيـــات قتلونـــه اوکـــړل

چـــې پـــه لمنـــې د چـــا نمـــونځ کېـــدلو
هغـــو ګنګـــا کښـــې اودســـونه اوکـــړل

غـــل بـــه د غلـــوۀطن کښـــې چـــا تـــه وايـــو
هرچـــا يوبـــل پســـې نمنځـونـــه اوکـــړل

مـــونږ تـــه ځـــۀ پتـــه د دښـــمن نـــۀ لګـــی
مـــونږ دپـــردو پـــه ســـر جنګونـــه اوکـــړل

خـــوب کښـــې چـــې راغْـــے نـــو ورغـــاړې وتـــم
مفتوکښـــې مـــونږه ديدنونـــه اوکـــړل

چـــې پـــه دنيـــا کښـــې پـــۀ ښـــۀ نـــوم يـــادېږی
هغـــو هـــم داســـې ښـــۀ کارونـــه اوکـــړل

اعجـــاز خټـــک بـــه آخـــر خـــدائے پوهـــه کـــړی
غـــرۀ کښـــې يـــې چاتـــه آوازونـــه اوکـــړل

۲۷مارچ ۲۰۱۲ ء

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

هائيکوګانې

مانه جمات کښي چا څپلۍ پټې کړې
ماوې چې دا څهٔ د موچي دکان دے
چې زړي پرېږدي او تړې نوې يوسی

.....✸✸✸.....

نن يو خټك دغرهٔ په سر ګډېدهٔ
ماوې چې بيا به چرته ډول غږېږي
ځکه چې دا دومره د ټينګې نهٔ دي

.....✸✸✸.....

مونږ هغه ملك ته زنده باد وئيلي
د ښي توبښي نه يې مونږ اوويستلو
لکه پردي خيرات کښې سپي ورړَوٌو

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

هائیکوګانې

دخـــواريږ ځــوی ډالـــر لیـــدلے نـــهٔ وهٔ
اوس د ســوکړک پــه ځــائے برګـرې غـواړي
مــونږ بــه اوس تشــې هســې خلــې چړپــوُو

.....✸✸✸.....

پـــه انټرنیـــټ یـــاراني څنګـــه کیـــږي
چرتــه فـیس بـك کښـې چـې جینـۍ ښـکاره شـي
بـــلا ځوانـــان ورتـــه لَـــو یُـــو اووائـــي

.....✸✸✸.....

د دهمـــــاکوسره بلـــد دومــــــره شـــو
اوس د ټوپـــك ډز راتـــه داســـې ښـــکاري
لکــــه ماشــوم چـــې چرتـــه ټیزواچـــوي

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

هائیکوګانې

خدایــه ! پــه ملــك كښــي خوشــحالي راولــې
ګنــــــــي وارۀ وارۀ خــــــــدايان دی واړه
دځـــان نـــه مخکښـــې بـــه دوزخ تـــه لېـــږو

.....✸✸✸.....

چــاوي چــې ځنګــه څــوك ليــډر جــوړېږي
مــــاوې دروغ او حرامتــــوب زده کــــړه
خلــق بــه دې خپلــه بيــا بــه ســر ګرځــوي

.....✸✸✸.....

ســــل شـــيطانان او يـــو ليـــډر زمــــونږه
لکــــه چـــې ســـل پـــاپړ او يـــو لـــوړ وي
ځکـــه شـــيطان هـــم تربنـــه لـــرې تښـــتي

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

هائیکوګانې

ښـــکلو تـــه اووايـــئ چـــې کـــور کښـــې کېنـــئ
زمــــونږ وژلــــو تــــه دي نــــۀ رادرومــــي
اوس دغــــه کــــار دغــــه خودکشــــه کــــوي

.....✸✸✸.....

نرخونــــه ورځ پــــه ورځ پــــه بــــره خېــــژي
چــې دغــه حــال ، دغــه رفتــار وي زمــونږ
بـــره ســـپوږمۍ تـــه بـــه مـــونږ زر اورســـو

.....✸✸✸.....

يوشـــل روټـــۍ مـــې چـــې مېلمـــه تـــه راوړې
وې چـــې يـــوه روټـــۍ تـــرې بيرتـــه يوســـه
وې چـــې انســـان يـــم ، ځنـــاور خـــو نـــه يـــم

.....✸✸✸.....

چرتـــه زړۀ خـــوږے مشـــر وي بـــه کنـــۀ ؟
پـــه دې ارمـــان واړه ســـپين ږيـــري شـــولو
لکـــــه د کونـــــډې لـــــۀ لېـــــورۀ اووتـــــو

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

کــهٔ يــو انګرېــز انګرېــزي نــهٔ شــی لــیکے
دغـــــه پوښـــــتنه لـــــږ د ځـــــان نـــــه اوکـــــه
تـــا کـــوم پښتوکښـــې سپاړســـم پـــاس کـــړے

.....✸✸✸.....

هغـــــه جمـــــات کښـــــې انګرېـــــزی وئيلـــــه
وې يـــې چـــې دهٔ د خـــدائے ظـــالم تـــه ګـــوره
کفـــر ئـــې ټـــول ګـــوره ! جمـــات تـــه راړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

اعجاز خټک هغه شخصيت دے د چا لۀ برکته چې په ټول خليج کښې د پښتو ټولنې جوړې شوي دي او په خليج کښې د پښتو مشاعرو بنسټ هم دغه مشر ايښودلے دے. د اعجاز خټک په کوششونو او ترغيابتو زمونږ پښتو ادبي ټولنه قطر هم جوړه شوې ده
د کومې لۀ سوبه چې په پښتو ادب کښې ډېر زيات کار په ديار غېر کښې شوے دے.د اماراتوپښتو ادبي ټولنه مرکزډُبیٔ واحده ټولنه ده چې په پردي وطن کښې يې مشاعرې منعقد کړې دي او د پاکستان نه يې ورته شاعران او اديبان راغوښتي دي.تر اوسه د ټولنې د ملګرو لۀ خوا څو درځنه کتابونه او مجلې هم خپرې شوې دي.دا ټول هر څۀ د دغه کس لۀ برکته وو..

فيروزآفريدي
صدر
پاك پښتوادبي ټولنه دوحه قطر

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library